

CURTEA DE APEL BĂLȚI

D E C I Z I E
În numele Legii

04 noiembrie 2013

mun.Bălți

Colegiul penal al Curții de Apel Bălți

Avînd în componența sa:

Președintele de ședință

V.Toma

Judecătorii

V.Tripaduș, E.Rățoi

Grefierul

C.Toma, N.Morari

Cu participarea:

procurorului

Gh.Eremciuc, A.Formusatii

avocatului

Gh. Ulianoschi, A.Rogut, N.Edeniuc

interpretului

I.Rotari

judecând în ședință deschisă în ordine de apel, apelurile declarate de către procurorul Vitalie Popa, apelul comun al avocatului Anatolie Rogut și al inculpatului Vacarciuc Serghei Ion, născut la xxxxDATA_NASTERIIxxxx, originar din s.Bărboieni, r-l Nisporeni, cu domiciliu în mun.Chișinău, bulevard.Dacia, 87 ap.xxxxAPARTxxxx, cetățean al R.Moldova, studii superioare, căsătorit, anterior necondamnat,

împotriva sentinței nr.1-58/06 din 26.01.2006, pronunțate de judecătoria Rîșcani mun.Chișinău

prin care S.Vacarciuc a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art.264 al.(3) lit.b Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsă de 4 (patru) ani închisoare cu privarea de dreptul de a conduce mijloacele de transport pe un termen de 1 (unu) ani; art.266 Cod penal la 1 an închisoare; art.325 al.(1) Cod penal 2 ani închisoare, în baza art. 84 CP - 5 ani închisoare;

În baza art.90 CP, executarea pedepsei cu închisoarea, stabilită lui S.Vacarciuc a fost suspendată pe un termen de 1 (unu) an și 6 (șase) luni.

Măsura preventivă- obligația de nepărsire a localității a fost menținută pînă la intrarea sentinței în vigoare.

S-a dispus încasarea de la xxxxNUMExxxx în beneficiul reprezentantului părții vătămate xxxxNUMExxxx a prejudiciului moral în sumă de 150 000 lei, iar încasarea prejudiciului material a fost admis în principiu, urmînd ca asupra cuantumului despăgubirilor convenite să se pronunțe instanța în ordinea procedurii civile.

Cauza parvenită în instanța de judecată la 25.10.2004, sentința pronunțată la 26.01.2006, parvenită în Curtea de Apel Bălți la 14.02.2012, pe parcursul examinării cauzei în apel, dosarul a fost solicitat de către Curtea Supremă de Justiție în vederea examinării recursului în anulare de către la Plenul Curții Supreme de Justiție, cauza fiind transmisă la 10.04.2012, reîntoarsă la 07.08.2012, decizia în cauză pronunțată la 04.12.2013.

Cercetînd apelurile declarate, Colegiul penal,

a constatat:

Pentru a se exprima în sensul celor de mai sus, instanța de fond a reținut în sarcina inculpatului xxxxNUMExxxx, faptul că, dînsul la data de 14 august 2004, aproximativ la ora 21.30, conducînd automobilul de model „BMW- 520”, cu numărul de înmatriculare CIY 632, care era într-o stare tehnică bună, deplasîndu-se pe str. Alecu Russo, mun.Chișinău, din direcția str. Dimo spre bd. Moscova mun.Chișinău- drum, cu circulație în dublu sens, ce are două benzi de circulație într-o direcție și două în direcție opusă, ajungînd în apropierea casei nr. 1, din mun. Chișinău, str. A. Russo, depășind limitele maxime de viteză, stabilite vehiculelor pe drumurile publice, încălcînd astfel prevederile art. 47 pct. 1 lit.a) ale Regulamentului circulației rutiere și efectuînd depășirea unui automobil ce se deplasa în aceeași direcție pe banda extremă din stînga, a intrat pe partea carosabilului destinată circulației în sens opus, încălcînd astfel cerințele art.42 pct.3 a RCR, nerespectînd în continuare cerințele art. 45 pct. 1, 2 a RCR, a tamponat-o pe pietonul Paziniuc Olga Petru anul nașterii 1974, ce traversa carosabilul de la stînga spre dreapta, relativ deplasării automobilului. Ca urmare a accidentului rutier, comis de către xxxxNUMExxxx, pietonului O.Paziniuc i-au fost cauzate leziuni corporale grave, periculoase pentru viață, în rezultatul cărora partea vătămată a decedat în timp ce era transportată spre spitalul nr. 3 „Sfînta Treime”, mun. Chișinău, ca urmare a hemoragiilor intracerebrale, consecință a traumei cranio-cerebrale deschise. Astfel, S.Vacarciuc, prin acțiunile sale imprudente, conducînd mijlocul de transport cu încălcarea regulilor de securitate a circulației rutiere, ce a provocat decesul unei persoane, a săvîrșit infracțiunea prevăzută de art.264 al.3 lit.b CP-încălcarea regulilor de securitate a circulației de către

persoana care conduce mijlocul de transport, încălcarea ce a provocat din imprudență decesul unei persoane.

Tot el, la 14.08.2004, în jurul orelor 21:30, după ce conducând automobilul de model „BMW- 520”, cu numărul de înmatriculare CIY 632, cu încălcarea regulilor de securitate a circulației rutiere a tamponat, în apropierea str.A.Russo 1, mun.Chișinău, pietonul O.Paziniuc, cauzându-i leziuni corporale grave, periculoase pentru viață, nu a respectat cerințele art.12 p.1 lit.c a Regulamentului circulației rutiere, a părăsit locul accidentului rutier. Astfel, S.Vacarciuc prin acțiunile sale intenționate, părăsind locul accidentului rutier, comis de către ultimul în rezultatul conducerii mijlocului de transport cu încălcarea regulilor de securitate a circulației rutiere ce s-a soldat cu moartea unei persoane, a săvârșit infracțiunea prevăzută de art.266 CP-părăsirea locului accidentului rutier.

Tot S.Vacarciuc, la 14 august 2004, în jurul orei 22.00, aflându-se pe str. Dimo, mun. Chișinău, după părăsirea locului accidentului rutier, fiind reținut împreună cu automobilul său de model BMW- 520, cu nr CIY 632, de către echipajul de patrulare, în componența colaboratorului de poliție Regimentului de patrulă și santinelă „Scut” al CGP al mun. Chișinău, Ursu Ion și a soldaților în termen, Carafizi Gheorghe și Mihailov Andrei, unde S. Vacarciuc, intenționat, urmărind scopul de a se eschiva de la răspunderea penală pentru crima comisă, i-a cerut colaboratorului de poliție I.Ursu să-întocmească acte contrare obligațiilor sale de serviciu și să-l elibereze, pentru aceasta dându-i personal bani, pe care i-a pus în buzunarul uniformei și în chipiul ultimului. Refuzând primirea banilor, ce nu i se cuvin, pentru îndeplinirea acțiunilor contrar obligațiilor de serviciu, plutonierul major de poliție I.Ursu, i-a restituit lui S.Vacarciuc banii transmiși și l-a reținut împreună cu automobilul său de model BMW- 520, cu nr CIY 632. Astfel, S.Vacarciuc, prin acțiunile sale intenționate, transmițându-i unei persoane cu funcție de răspundere, bani ce nu i se cuvin, în scopul îndeplinirii de către acesta a unor acțiuni contrare obligațiilor sale de serviciu, a săvârșit infracțiunea prevăzută de art. 325 al.(1) CP- corupere activă.

Instanța de fond a pronunțat sentința în cauză.

În termeni, sentința a fost atacată de către procurorul în Procuratura mun. Chișinău V.Popa, care susține, că la stabilirea măsurii de pedeapsă pentru inculpat instanța de fond nu dat eficiență prevederilor art.75 CP, nu a ținut cont de faptul că acesta nu și-a recunoscut vina, nu a recuperat succesoriului victimei O.Paziniuc paguba cauzată în urma infracțiunii comise, de-asemeni instanța nejustificat și neîntemeiat a aplicat către S.Vacarciuc prevederile art.90 CP. Soliciă casarea sentinței instanței de fond în partea stabilirii în privința lui S.Vacarciuc a măsurii de pedeapsă, cu adoptarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care inculpatului să-i fie stabilită o pedeapsă privativă de libertate.

Sentința a fost atacată în ordine de apel de către inculpatul S.Vacarciuc și avocatul A. Rogut. În motivarea apelului au indicat, că acțiunile de urmărire penală pe cauza dată au fost efectuate superficial, nu au fost elucidate toate circumstanțele importante pentru soluționarea justă a cauzei și stabilirea vinovăției inculpatului, instanța de fond și-a bazat concluziile sale pe probe contradictorii, care demonstrează numai faptul producerii accidentului rutier și nicidecum vinovăția lui S. Vacarciuc. Consideră, că în schița de la fața șocului unde s-a produs accidentul rutier, nu sînt reflectate date veridice ale impactului, în cadrul examinării cauzei în instanța de fond neîntemeiat fiind respins demersul apărării privind efectuarea unei reconstituiri la fața locului și expertizei tehnico-auto întru excluderea divergențelor respective și stabilirea vinovăției inculpatului, nu s-a verificat dacă el într-adevăr era în posibilitate de a evita tamponarea pietonului. Susțin, că instanța de fond nu a luat în considerare faptul, că în ședința de judecată s-a constatat, că partea vătămată, fiind în stare de ebrietate alcoolică traversa carosabilul într-un loc neprevăzut pentru trecerea pietonilor, deplasându-se haotic, a fost tamponată de automobilul inculpatului din cauza comportamentului său. Ambii apelanți susțin că S.Vacarciuc nu se face vinovat de comiterea accidentului rutier, respectiv, nu poate fi condamnat și în baza art.266 CP, iar acțiunile incriminate lui și încadrate ca corupere activă nu sunt confirmate prin careva probe concludente și pertinente. Apelanții au solicitat casarea sentinței, cu adoptarea unei noi hotărâri prin care a se dispune achitarea de sub toate capetele de învinuire formulată.

Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 06 aprilie 2006, apelurile procurorului, inculpatului S. Vacarciuc și avocatului A. Rogut au fost respinse ca nefondate, sentința adoptată de către instanța de fond fiind menținută.

Decizia a fost contestată cu recurs ordinar de către procurorul S.Bularu, care a solicitat casarea acesteia, cu remiterea cauzei la rejudecare în instanța de apel, într-un alt complet de judecată, menționînd că instanțele inferioare neîntemeiat au aplicat în privința inculpatului S.Vacarciuc prevederile art. 90 Cod penal, ignorînd totalitatea principiilor individualizării pedepsei penale

prevederile alin. (3) al normei vizate, fiindcă condamnatul în continuare nu a recuperat succesoriului de drept al părții vătămate prejudiciul material și moral cauzat în urma infracțiunii comise.

Recurs ordinar împotriva hotărîrilor în cauză a fost declarat și de către succesoriului de drept- reprezentantul părții vătămate, xxxNUMExxxx, care de asemenea a solicitat casarea acestora în latura penală, cu adoptarea unei noi hotărâri, prin care lui S.xxxxNUMExxxa-i fie stabilită o pedeapsă mai aspră.

Cu recurs ordinar au contestat hotărîrile adoptate apărătorul A. Rogut și condamnatul S. Vacarciuc, care au solicitat casarea acestora, cu pronunțarea unei decizii de achitare, pe motiv că fapta nu întrunește elementele infracțiunilor incriminate.

Prin decizia Colegiului Penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 07 noiembrie 2006, recursurile ordinare au fost admise, decizia instanței de apel fiind casată, cu remiterea cauzei la rejudecare în instanța de apel, în alt complet de judecători.

Instanța de recurs a menționat ca "instanțele inferioare insuficient au motivat hotărîrile pronunțate, încălcînd prevederile art. 394 alin.(1) Cod penal, nu au descris faptele criminale pe care le-au considerat dovedite în rezultatul cercetării judecătorești, iar instanța de apel nu s-a pronunțat asupra argumentului invocat de către procuror privitor la ilegalitatea

aplicării în privința inculpatului a prevederilor art. 90 Cod penal și ilegal a menținut în această parte sentința, cu toate că S.Vacarciuc nu i-a recuperat reprezentantului părții vătămate integral prejudiciul cauzat, nici nu a recunoscut vina în comiterea infracțiunilor incriminate.

Recursul reprezentantului părții vătămate N. Paziniuc, înaintat în latura penală a fost respins ca inadmisibil.

Rejudecînd cauza, prin decizia Colegiului Penal al Curții de Apel Chișinău din 06 martie 2007, apelul inculpatului S. Vacarciuc avocatului A. Rogut a fost respins ca nefondat, iar apelul procurorului - admis parțial, hotărîrile contestate fiind casate, cu pronunțarea unei noi hotărîri, conform căreia xxxxNUMExxxx. a fost condamnat în baza art. 264 al.(3) lit. b), 266, 325 alin.(1) Cod penal, în temeiul art. 84 alin (1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, la 5 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 2 ani. În temeiul art. 90 Cod penal, executarea pedepsei stabilite a fost suspendată condiționat pe un termen de proba de 2 ani.

Cerințele reprezentantului părții vătămate privind recuperarea pagubei materiale au fost respinse, ca nefondate.

Impotriva hotărîrii nominalizate a declarat recurs ordinar Procurorul A.Lupașco, prin care a solicitat casarea acesteia, cu dispunerea rejudecării cauzei în instanța de apel, motivînd că instanța de apel, numindu-i lui xxxxNUMExxxx. pedeapsa cu aplicarea art. 84 Cod penal, nu a indicat prin ce metodă i-a fost stabilită pedeapsa definitivă prin cumul parțial sau total al pedepselor aplicate. Instanța de apel, neluînd în considerare faptul, că pînă la pronunțarea deciziei, daunele cauzate în urma infracțiunii comise de către S.Vacarciuc nu i-au fost recuperate reprezentantului părții vătămate N. Paziniuc, încalcînd art. 90 alin (3) Cod penal, după deliberare a pronunțat decizia, prin care a dispus suspendarea condiționată a executării pedepsei cu închisoare, numite condamnatului. Inșă, prin decizia redactată, contrar legii, a fost dispusă suspendarea condiționată a executării pedepsei definitive atît principale, sub formă de închisoare, cit și complementare, sub formă de privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport, și astfel, dispozitivul hotărîrii redactate nu corespunde cu dispozitivul pronunțat după deliberare.

Procurorul a considerat hotărîrea instanței de apel ilegală și în latura civilă, indicînd că instanța de apel nu s-a pronunțat asupra argumentelor reprezentantului părții vătămate aduse în susținerea cerințelor sale privind încasarea despăgubirilor materiale. Astfel, procurorul conchide că instanța de apel neîntemeiat a respins acțiunea civilă privind încasarea pagubei materiale și urma să mențină în această parte sentința, prin care s-a dispus stabilirea cuantumului despăgubirilor convenite în ordinea procedurii civile.

De asemenea, recurs ordinar a înaintat și reprezentantul părții vătămate, xxxxNUMExxxx, care a solicitat casarea hotărîrilor, cu pronunțarea unei noi hotărîri, prin care să i se stabilească lui S.Vacarciuc o pedeapsă sub formă de închisoare și admiterea acțiunii civile.

Hotărîrile instanțelor inferioare au fost atacate cu recurs ordinar și de către avocații A. Rogut și Gh. Ulianovschi, în interesul condamnatului S.Vacarciuc, fiind invocate, ca motive, următoarele:

- urmărirea penală a fost pornită cu încălcarea unui Șir de norme procesual penale;
- xxxxNUMExxxx. a fost recunoscut în calitate de bănuț și în privința lui a fost aplicată măsura de reprimare, obligarea de a nu părăsi localitatea după expirarea termenului procesual; actele respective fiindu-i aduse la cunoștință de asemenea cu încălcarea termenului legal;
- instanța de apel, la rejudecarea cauzei, nu a verificat legalitatea hotărîrii atacate și și-a bazat concluzia sa pe probele dobîndite cu încălcarea legislației în vigoare și majoritatea din ele conțin date contradictorii;
- instanța de apel a respins probele și demersurile apărării privind efectuarea unei reconstituiri la fața locului a accidentului rutier, în comiterea căruia se învinuiește S. Vacarciuc, iar dispunînd efectuarea unei expertize tehnice nu i-a dat apărării posibilitate de a completa și a face observații la întrebările înaintate de instanță către experți;
- instanța de apel neîntemeiat nu a luat în considerare raportul de expertiză auto nr.3574/13 din 25.01.20067, conform căruia în condițiile stabilite în cadrul examinării cauzei inculpatul nu a avut posibilitate, din punct de vedere tehnic să evite accidentul rutier prin frînare extremă cînd pietonul putea fi observat la timp în cîmpul de vizibilitate;
- instanțele inferioare nu au luat în considerare că înșăși partea vătămată a fost vinovată în producerea accidentului fiind în stare de ebrietate alcoolică, traversa strada într-un loc interzis, nerespectînd regulile circulației rutiere; S.Vacarciuc era în imposibilitate să observe pietonul, în aceste condiții el nici nu era obligat să prevadă apariția părții vătămate pe carosabil;
- nu a fost dovedită prin careva probe incontestabile și incriminată lui S.Vacarciuc depășirea vitezei stabilite, adică încălcarea prevederilor p.47 al.(1) a RCR RM, ieșirea pe partea carosabilului destinată circulației în sens opus, ceea ce reprezintă încălcarea art.41 al.(3) RCR RM, iar învinuirea lui S.Vacarciuc în încălcarea prevederilor art.45 al.(1) și (2) RCR RM este neconcretă, acuzatul fiind limitat în dreptul de a-și pregăti, de a-și realiza apărarea;
- ca urmare, în lipsa vinovăției în săvîrșirea infracțiunii, prevăzute de art.264 al.(3) CP în acțiunile lui S.xxxxNUMExxxx sunt absente și elementele constitutive ale infracțiunii, prevăzute de art.266 CP;

- Condamnarea lui S.Vacarciuc în baza art.325 CP este bazată în exclusivitate de depozițiile neconvincătoare a colaboratorilor de poliție, în absența probelor concludente, instanțele inferioare au interpretat toate dubiile în probele prezentate de acuzatorul de stat în favoarea învinuirii, neluând în considerație faptul că banii, în transmiterea ilegală a cărora este învinuit nu au fost ridicați nemijlocit la momentul oferirii acestora colaboratorilor de poliție, iar din conținutul procesului-verbal de reținere și percheziție corporală a lui S.Vacarciuc rezultă că nici la momentul efectuării acestor acțiuni procesuale condamnatului careva bani nu au fost depistați.

Reieșind din argumentele expuse, avocații au solicitat casarea hotărârilor instanțelor inferioare, cu pronunțarea în privința lui S.Vacarciuc a unei sentințe de achitare din motiv că învinuirea i-a fost înaintată ilegal și în acțiunile inculpatului lipsesc elementele componentelor infracțiunilor incriminate.

Prin decizia Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 02 octombrie 2007, au fost admise recursurile ordinare declarate de procuror, reprezentantul părții vătămate, xxxxNUMExxxx, în latura civilă, avocații A. Rogut și Gh. Ulianovschi în interesul condamnatului S.Vacarciuc, casată decizia Curții de Apel Chișinău din 06 martie 2007 și dispusă rejudecarea cauzei de către Curtea de Apel Chișinău, într-un alt complet de judecători. *A fost respins, ca inadmisibil, recursul ordinar declarat în latura penală de către reprezentantul părții vătămate, xxxxNUMExxxx, împotriva sentinței Judecătoriei Rîșcani mun. Chișinău din 26 ianuarie 2006 și a deciziei Curții de Apel Chișinău din 06 martie 2007.*

Instanța de recurs a menționat că instanța de apel *nu a argumentat în mod convingător conținutul procesului-verbal de examinare a locului accidentului rutier, a schemei accidentului rutier și a depozițiilor martorilor V. Coleadova, V. Cojuhari, N. Cortac, V. Siciova și A. Siciova privitor la locul accidentului rutier, direcția de deplasare a automobilului inculpatului și a victimei accidentului rutier, nivelul de vizibilitate a situației rutiere - circumstanțele, ce au o importanță esențială în prezenta cauză penală.*

Astfel, instanța de apel nu a executat indicațiile Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție, menționate în decizia din 07 noiembrie 2006. Instanța de apel, la adoptarea hotărârii, nu a analizat cerințele materiale ale părții vătămate, privind respingerea acestora, limitându-se doar la o frază generală „*precum că acțiunea civilă este nefondată*”, fără a invoca motivele concrete pe care se bazează concluzia dată.

Rejudecând cauza, prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 13 iunie 2008, apelul procurorului a fost respins ca nefondat, iar apelul inculpatului S.Vacarciuc și avocatului A.Rogut a fost admis integral, casată sentința Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău din 26 ianuarie 2006, rejudecată cauza și pronunțată o nouă hotărâre, conform căreia xxxxNUMExxxx a fost achitat de sub învinuirea de săvârșire a infracțiunii prevăzute de art. 264 alin.(3) lit.b) Cod penal, din motiv că *fapta inculpatului nu întrunește elementele constitutive ale infracțiunii, iar de sub învinuirea de săvârșire a infracțiunilor prevăzute de art. 266, 325 alin (1) Cod penal, din motivul că*” nu s-a constatat existența faptei infracțiunii.

Acțiunea civilă înaintată de reprezentantul părții vătămate xxxxNUMExxxx privind încasarea prejudiciului material și moral a fost respins, deoarece S.Vacarciuc a fost achitat din motivul că *fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii prevăzute de art.264 alin (3) lit.b) și 266 Cod penal.*

Instanța de apel și-a motivat soluția prin faptul că au fost încălcate termenii de menținere a lui xxxxNUMExxxx în calitate de bănuț, ceea ce, prin prisma art.63, 230 Cod de procedura penală, în coroborare cu art.251 Cod de procedură penală, atrage nulitatea absolută a ordonanței de punere sub învinuire și a rechizitoriului, care nu pot fi înlăturate în nici un mod.

De asemenea, instanța a menționat că S.Vacarciuc nu a încălcat cerințele art.47 alin.(1) lit.a), art.42 alin.(3) și art.45 alin (1) și (2) RCR. El, deplasându-se regulamentar cu automobilul pe strada A. Russo, nu a prevăzut posibilitatea tamponării victimei Paziniuc O. și conform circumstanțelor concrete ale situației stabilite, nici nu putea și nici nu trebuia să prevadă această urmare, iar din punct de vedere etnic S. Vacarciuc realmente nu a avut posibilitatea de a evita tamponarea victimei O.Paziniuc, în situația constatată S.Vacarciuc a săvârșit o faptă fără vinovăție și conform art.20 Cod penal, el nu poate fi tras la răspundere penală în baza art.264 alin (3) lit.b) Cod penal, din motivul lipsei vinovăției ca semn obligatoriu al laturii subiective al acestei infracțiuni.

Sentința de condamnare a lui xxxxNUMExxxx în baza art.266 Cod penal, părăsirea locului accidentului rutier, nu constituie faptă infracțională, deoarece el nu a încălcat regulile de securitate a circulației, care ar fi provocat urmările indicate în art.264 alin.(3) lit.b) Cod penal. Astfel, xxxxNUMExxxx nu poate fi condamnat în baza art. 266 Cod penal, deoarece nu s-a constatat existența faptei infracțiunii. Condamnarea lui xxxxNUMExxxx în baza art. 325 al. (1) Cod penal, nu se bazează pe probe exacte, ci pe presupuneri, de unde rezultă că învinuirea înaintată de procuror recunoscută ca constatată de instanța de judecată în sentința nu este concretă. Mai mult ca atât, declarațiile martorilor I.Ursu, A.Mihailov și Gh.Carafizi, conform materialelor cauzei, nu sînt concrete, ei nu au putut să concretizeze ce fel de bani și în ce sumă i-au fost oferiți de către inculpat plutonierului major de poliție I.Ursu și ele contravin rapoartelor scrise de ei îndată după reținerea lui S.Vacarciuc la 14 august 2004.

Hotărîrea nominalizată a fost contestată cu recurs ordinar de către Procurorul S.Bodorin, care a solicitat casarea acesteia, cu dispunerea rejudecării cauzei de către instanța de apel, motivînd că instanța de apel în mod eronat a concluzionat despre faptul nulității și ilegalității ordonanței de punere sub învinuire, a rechizitoriului și a sentinței de condamnare în privința lui xxxxNUMExxxx, pe motiv că învinuirea acestuia i-a fost înaintată cu încălcarea prevederilor art.63 alin.(1), (2) Cod de procedură penală.

Recurentul a mai argumentat ca instanța de apel, la baza deciziei de achitare a lui xxxxNUMExxxx, în temeiul art.264 alin. (3) lit. b) Cod penal, în mod prioritar a pus declarațiile inculpatului din ședința instanței de apel, care în mod evident a făcut declarațiile de nerecunoaștere a vinei, acesta luînd o tactică de apărare în vederea evitării răspunderii penale, pe cînd în

ședința de judecată din instanța de fond, acesta a recunoscut parțial vina în comiterea infracțiunilor incriminate și vinovația acestuia este dovedită pe deplin prin declarațiile martorilor oculari Coleadov Victoria, Sîciova Valentina, Sîciova Ana.

La baza deciziei de achitare, instanța de apel a pus declarațiile făcute în ședința de judecată de martorul V.Galoi care în momentul accidentului se deplasa împreună cu inculpatul în automobil. Aceste declarații urmau a fi apreciate critic de către instanța de apel pe motiv că acestea se combat prin declarațiile martorilor enunțați mai sus, cu atât mai mult că aceste declarații sunt contradictorii cu declarațiile făcute în cadrul urmăririi penale.

Instanța de apel în mod eronat a concluzionat că nu există faptul infracțiunii prevăzute de art.325 al.(1) CP în acțiunile inculpatului S.Vacarciuc, astfel vina acestuia pe acest capăt de învinuire este dovedită pe deplin prin declarațiile martorilor I.Ursu, A.Mihailov, Gh.Carafizi.

Recursul ordinar, în latura penală și civilă a fost înaintat și de către reprezentantul părții vătămate, xxxxNUMExxxx, care a solicitat casarea ei, cu rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpatul S.xxxxNUMExxxxa fie recunoscut vinovat și condamnat conform învinuirii aduse și să fie admisă acțiunea civilă în volum deplin.

Prin decizia Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 16 decembrie 2008, au fost respinse, ca inadmisibile, recursurile ordinare declarate de procuror și de reprezentantul părții vătămate.

Instanța de recurs a concluzionat că argumentele procurorului aduse în probarea învinuirii nu și-au găsit confirmare în ședința instanței de apel, iar acuzatorul de stat, nici în cererea de apel și nici în cea de recurs, nu a prezentat probe noi ce ar confirma vinovația lui xxxxNUMExxxx în cele incriminate. Instanța de apel, corect a menționat faptul că, sentința instanței de fond privind condamnarea lui xxxxNUMExxxx în baza art.264 alin.(3) lit.b) Cod penal a fost adoptată cu încălcarea dispozițiilor legii de procedură penală care reglementează desfășurarea procesului penal și care exclude tragerea la răspundere penală a condamnatului S.Vacarciuc, iar în fond aceasta sentință nu se bazează pe probe precise, ci pe presupuneri.

Totodată, s-a remarcat ca argumentul recurențelor privind ilegalitatea sentinței de condamnare a inculpatului xxxxNUMExxxxergiu în baza art. 266 Cod penal este neîntemeiat, or, instanța de apel corect a concluzionat părăsirea locului accidentului rutier de către xxxxNUMExxxxergiu nu constituie fapta infracțională prevăzută de art.266 Cod penal, deoarece el nu a încălcat regulile de securitate a circulației care ar fi provocat urmările indicate în art. 264 alin (3) și (5) Cod penal.

La fel, instanța de recurs a considerat că instanța de apel just a casat sentința de condamnare a lui xxxxNUMExxxxergiu pronunțând în baza art. 325 alin.(1) Cod penal, o nouă hotărâre de achitare în privința acestuia, din motivul că nu s-a constatat existența faptei infracțiunii.

În afară de aceasta, instanța de recurs a concluzionat că, deoarece la baza sentinței de condamnare a fost pusă o învinuire înaintată cu încălcarea cerințelor art. 63 alin.(2) și (3) Cod de procedură penală, și care conform art. 230 alin.(2) este nulă, instanța de apel corect, în baza art. 251 alin.(2) și (3) și art. 325 alin.(1) Cod de procedură penală a recunoscut sentința de condamnare a lui S.Vacarciuc pentru săvârșirea infracțiunilor prevăzute de art. 264 alin.(3) lit.b) și art. 266 Cod penal drept nulă. Din aceleași motive a fost respins și recursul reprezentantului părții vătămate.

Împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 13 iunie 2008 și a deciziei Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 16 decembrie 2008, a declarat recurs în anulare procurorul, care a solicitat casarea hotărârilor contestate și dispunerea rejudecării cauzei de către instanța de apel, invocând următoarele:

concluziile instanțelor privind nulitatea ordonanței de punere sub învinuire a rechizitoriului și a sentinței de condamnare sunt contrare prevederilor legale în vigoare, nu au existat premise de declarare a nulității lor și aceste acte nu au fost contestate în modul prevăzut de lege;

- probele administrate au fost apreciate eronat, iar probele în susținerea învinuirii au fost lăsate fără o justă apreciere; motivele care întemeiază soluția de achitare nu sunt plauzibile și pertinente și sunt afectate de un viciu fundamental.

Prin hotărârea Plenumului Curții Supreme de Justiție din 19 aprilie 2010, a fost admis recursul în anulare declarat de procuror, casată decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 13 iunie 2008 și decizia Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 16 decembrie 2008 în cauza penală în privința lui xxxxNUMExxxx, cu remiterea cauzei la rejudecare în ordine de apel în Curtea de Apel Chișinău, în alt complet de judecători.

Plenul a menționat că, la judecarea cauzei în ordine de apel și recurs, instanțele au admis unele derogări de la prevederile legale în vigoare, care au incidență asupra valabilității hotărârilor pronunțate și care afectează dreptul reprezentantului părții vătămate la o satisfacere echitabilă. Astfel, instanța de apel a conchis pe de o parte asupra încălcării procedurii și a unor drepturi procesuale ale inculpatului, considerându-le nule, iar pe de alta parte, probele cercetate nemijlocit în ședințele de judecată în prima instanță au fost puse la baza emiterii deciziei de achitare a lui S.Vacarciuc de sub învinuirile aduse. Cu toate că aceste argumente au fost invocate de procuror în recursul ordinar, ele au fost superficial examinate și instanța de recurs în mod neîntemeiat nu le-a luat în considerare.

Instanța de apel, considerând nule toate acțiunile procurorului, în special ordonanța de punere sub învinuire și rechizitoriul, apreciind că fiind ilegală sentința instanței de fond, în mod eronat a făcut referire la normele art.251 alin.(2) Cod de procedură penală. Or, aceasta normă nu prevede ca încălcarea termenului de menținere în calitate de bănuț a persoanei, dacă o atare stare ar fi existat, atrage nulitatea absolută a actelor procesuale, ci ea este cuprinsă de alineatul (4) al art.251 Cod de procedură penală, încălcarea oricărei alte prevederi legale decât cele prevăzute în alin (2).

Nu s-a ținut cont și de faptul că pretinsa încălcare a termenului de menținere în calitate de bănuț a lui xxxxNUMExxxx. a fost invocată doar în fața instanței de recurs, fiind omise contestarea ei organului de urmărire penală, judecătorului de instrucție, instanței la judecarea cauzei în fond, sau instanței de apel. Totodată, constatând prezența temeiurilor de încetare a procesului penal pe motivul nulității unor acte procesuale, instanța de apel a trecut la examinare în fond a probelor, care au

fost nemijlocit verificate de către instanța de fond, le-a supus unei noi aprecieri și a conchis asupra soluției de achitare a inculpatului din motiv că nu sunt întrunite elementele infracțiunii prevăzute de art.264 alin (3) Cod penal și că nu s-a constatat existența faptei infracțiunii prevăzute de art.266, 325 alin (1) Cod penal, fără a verifica în ședința de judecată a instanței de apel și a le reflecta în procesul-verbal al ședinței de judecată.

Astfel, având în vedere erorile relevate, Plenul a constatat încălcarea dreptului la satisfacție echitabilă garantat părții vătămate și reprezentantului acesteia, precum și lezarea dreptului asigurat de art.2 din Convenția pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale al părții vătămate, dreptul la viață și celor garantate de art.23 alin.(2) Cod de procedură penală — dreptul de a cere tragerea la răspundere a persoanei vinovate de săvârșirea unei infracțiuni și la repararea prejudiciilor cauzate.

Plenul a indicat că, în procesul rejudecării cauzei, instanța de apel urmează să țină cont de argumentele formulate în apeluri, în recursuri, în recursul în anulare și cele expuse în hotărâre, să înlăture omisiunile admise, să aprecieze probele în strictă conformitate cu prevederile art.101 Cod de procedură penală și să pronunțe o hotărâre legală și întemeiată, în strictă conformitate cu prevederile art.417 Cod de procedură penală.

Rejudecând cauza, Colegiul penal al Curții de Apel Chișinău, prin decizia din 23 septembrie 2010, a respins ca nefondat apelul procurorului și a admis apelul inculpatului xxxNUMExxxx și a apărătorului Anatolie Rogut în interesele inculpatului, a casat sentința a pronunțat o nouă hotărâre, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, conform căreia xxxNUMExxxx a fost achitat de sub învinuirea de săvârșire a infracțiunii prevăzute de art.264 alin (3) lit. b) Cod penal, pe motiv că fapta nu întrunește elementele infracțiunii, și de sub învinuirea de săvârșire a infracțiunilor prevăzute de art.266 și 325 alin (1) Cod penal, pe motiv că nu s-a constatat existența faptei infracțiunii.

Referitor la acțiunile civile înaintate de acuzatorul de stat V. Popa și de reprezentantul legal al părții vătămate O. Paziniuc-N. Paziniuc, instanța de apel nu s-a pronunțat, fiindcă inculpatul xxxNUMExxxx în baza art.264 alin.(3) lit. b) Cod penal, a fost achitat pe motiv că fapta nu întrunește elementele infracțiunii.

Instanța de apel a concluzionat ca apelul procurorului urmează a fi respins, ca nefondat, deoarece el nu conține o analiză profundă a tuturor probelor administrate pe dosar, nu au fost analizate în profund declarațiile tuturor martorilor pe dosar, nu au fost analizate materialele dosarului, iar apelul apărării urmează a fi admis, deoarece, conform probelor administrate atât la urmărirea penală, în instanța de judecată, cât în ședința instanței de apel, nu au fost dobândite probe pertinente și concludente, care ferm ar fi demonstrat vinovăția inculpatului Vacarciuc Serghei în comiterea infracțiunilor prevăzute de art.264 alin (3) lit. b), 266 și 325 alin (1) Cod penal.

Astfel, cercetând probele, instanța de apel a conchis că inculpatul xxxNUMExxxx se deplasa regulamentar cu automobilul său, iar Olga Paziniuc a trecut drumul într-un loc nepermis, ceea ce a dus la accidentarea sa.

Prin urmare, inculpatul a săvârșit o faptă, conform art.20 Cod penal, fără vinovație și de aceea nu poate fi tras la răspundere penală în baza *art.264 alin.(3) lit. b) CP*, fiindcă în acțiunile lui lipsește semnul obligatoriu al laturii subiective al infracțiunii menționate.

Referitor la achitarea inculpatului pentru infracțiunea prevăzută de art.266 Cod penal, instanța de apel a invocat acel fapt că părăsirea locului accidentului rutier de către xxxNUMExxxx nu constituie infracțiune, deoarece s-a constatat că el nu a încălcat regulile circulației rutiere.

În ceea ce privește achitarea lui xxxNUMExxxx pe capătul de învinuire prevăzut de art.325 alin. (1) Cod penal, instanța de apel a menționat că martorii I.Ursu, A.Mihailov și Gh.Carafizi nu au concretizat ce fel de bani le-a propus S.Vacarciuc, ce sumă, precum și declarațiile acestora nu se confirmă prin alte probe.

La fel, instanța de apel a accentuat că, la etapa urmăririi penale, au fost comise un șir de încălcări procesuale, și anume: - au fost încălcate prevederile art.63 alin.(2) și (3) Cod de procedură penală, fapt care a generat recunoașterea nulității ordonanței de punere sub învinuire a lui S. Vacarciuc din 02 octombrie 2004 a rechizitoriului, - stipulările art.7 alin (2), 22 alin (1) și (2) Cod de procedură penală și art.4 al Protocolului nr.7 la Convenția pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, inculpatul a fost pus de două ori sub învinuire pentru aceleași fapte.

Instanța de apel a constatat că xxxNUMExxxx, la 14 august 2004, cu automobilul său de modelul BMW, cu numărul de înmatriculare CIY 632, se deplasa de pe str. A. Russo din direcția str. Dimo spre bd.m Moscova, mun. Chișinău, aproximativ cu o viteză de 50-60 km/ore. În acel timp, pe partea dreaptă a carosabilului staționa un microbuz și la o distanță de 10-11 m. din partea dreaptă spre stanga de dinaintea microbuzului, într-un loc interzis pentru trecerea pietonului, cu încălcarea prevederilor art. 114 și 116 RCR, pe banda de circulație a automobilului lui xxxNUMExxxx. apăruse brusc cu pași grăbiți partea vătămată Paziniuc Olga, care traversa strada, și în acel timp fusese tamponată. În rezultatul tamponării, părții vătămate Paziniuc Olga i-au fost cauzate, conform expertizei medico-legale, *vătămări grave a integrității corporale*, care au dus la decesul acesteia.

Automobilul de modelul BMW condus de xxxNUMExxxx în această situație, conform raportului de expertiză autotehnică nr.003580 din 25.01.2007, nu dispunea de posibilitatea tehnică, prin frânare, de a evita tamponarea părții vătămate Olga Paziniuc.

Prin urmare, inculpatul xxxNUMExxxx nu a încălcat prevederile art.47 alin.1 lit. a); 42 alin.3 și art.45 alin.1 și 2 ale Regulamentului Circulației Rutiere. Inculpatul se deplasa regulamentar cu automobilul său de modelul BMW pe strada A. Russo și nu a prevăzut posibilitatea tamponării părții vătămate O. Paziniuc și, potrivit circumstanțelor concrete ale situației care au fost stabilite, inculpatul nu a putut și nici nu a trebuit să prevadă această urmare. Inculpatul xxxNUMExxxx, din punct de vedere tehnic, realmente nu a avut posibilitate tehnică de a evita tamponarea părții vătămate O. Paziniuc.

Impotriva hotărârii nominalizate a declarat recurs ordinar procurorul, care, invocând temeiul prevăzut de art. 427 alin. (1) pct.6) Cod de procedură penală, și anume, că instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, a solicitat casarea hotărârii contestate, remiterea cauzei la rejudecare în instanța de apel.

Recurentul consideră că partea acuzării a prezentat suficiente probe, care, în opinia lui, confirmă vinovația inculpatului în săvârșirea infracțiunilor imputate, însă acestea nu au fost apreciate de instanță la justa valoare, și anume: declarațiile martorilor Coleadov Victoria, Sîcicova Ana, Cojocaru Nicolae, I.Ursu, A.Mihailov, Gh.Carafizi, precum și concluziile expertizei medico-legale efectuate pe parcursul urmăririi penale, care coroborează între ele și redau integral evoluția evenimentelor infracționale. Totodată, a menționat că instanța de apel a ignorat indicațiile instanței de recurs, astfel încălcând cerințele art.436 alin (2) Cod de procedură penală.

Recurs ordinar a declarat și reprezentantul părții vătămate, xxxxNUMExxxx și apărătorului acesteia, Nicolae Ediniuc, care, invocând temeiul prevăzut de art. 427 alin (1) pct.6) Cod de procedură penală, a solicitat casarea deciziei instanței de apel și dispunerea rejudecării cauzei de către instanța de apel, invocând aceleși temeiuri ca acuzatorul de stat în recurs.

Prin decizia Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 31 octombrie 2011, au fost admise recursurile ordinare declarate de procurorul în Procuratura de nivelul Curții de Apel Chișinău, V. Gavrilă și de reprezentantul părții vătămate, xxxxNUMExxxx și apărătorul acesteia, N. Ediniuc, casată decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 23 septembrie 2010 și dispusă rejudecarea cauzei de către instanța de apel, într-un alt complet de judecători, pe motiv că eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs.

Instanța de recurs, în motivarea soluției date, a indicat că instanța de apel nu a verificat și nu s-a pronunțat asupra tuturor temeiurilor invocate de procuror în apel, unilateral a făcut trimitere la unele probe din dosar, dând prioritate declarațiilor inculpatului S.Vacarciuc, totodată, instanța de apel, la inițiativa sa, selectiv a dat citire declarațiilor unor martori numai de la urmărirea penală, iar a altora numai din ședința de judecată.

La fel, instanța de recurs a menționat că partea descriptivă a deciziei instanței de apel nu corespunde prevederilor art. 394 alin (3) CPP pct.22.2. al Hotărârii Plenului Curții Supreme de Justiție nr. 22 din 12decembrie 2005 „*Cu privire la practica judecării cauzelor penale în ordine deapel*”, deoarece conține expresii neclare, formulări inexacte și cuvinte inadmisibile pentru un act judiciar.

Impotriva hotărârii sus - menționate a declarat recurs în anulare avocatul Ulianovschi Gheorghe în interesele inculpatului Vacarciuc Serghei care, invocând temeiurile prevăzute de art. 452, 453 Cod de procedură penală a solicitat casarea deciziei Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 31 octombrie 2011 și remiterea cauzei la rejudecare în instanță de recurs ordinar, în alt complet de judecată, pe motiv că:

- decizia Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 31 octombrie 2011 a fost întocmită și semnată de către un complet de judecători, care n-a fost constituit conform legii;
- prin decizia nominalizată, i-a fost încălcat dreptul lui S. Vacarciuc la un proces echitabil garantat de art. 6 § 1 din Convenția pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale;
- totodată, prin Hotărârea Parlamentului Republicii Moldova nr. 219 din 18 noiembrie 2011, unul din judecătorii completului de judecată, care a judecat cauza lui xxxxNUMExxxx., și anume, d-na Raisa Botezatu, la cererea ei, aceasta a fost eliberată din funcția de judecător, și împuternicirile acesteia au încetat, iar la 16 ianuarie 2012, S.Vacarciuc a fost înștiințat despre redactarea deciziei și remiterea acesteia pentru executare, prin ce consideră că judecătorul R. Botezatu nu avea dreptul de a semna decizia după expirarea împuternicirilor, și inculpatului S.Vacarciuc, la judecarea cauzei, i-a fost încălcat dreptul la un proces echitabil în termeni rezonabil.

Prin hotărârea Plenului Curții Supreme de Justiție din 09 iulie 2012, a fost respins ca inadmisibil recursul în anulare declarat de avocatul Gh.Ulianovschi în interesele inculpatului S.Vacarciuc, împotriva deciziei Colegiului Penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 31 octombrie 2011, pronunțate în cauza penală în privința lui S.Vacarciuc, cu menținerea hotărârii contestate.

Plenul în motivarea soluției date, a indicat că hotărârea judecătorească a unei instanțe ierarhic superioare, la caz, instanței de recurs, prin care se dispune rejudecarea unei cauze penale, nu este o hotărâre irevocabilă, deoarece prin aceasta nu a fost rezolvat fondul cauzei și nu poate fi supusă nici unei căi de atac. În acesta sens, s-a pronunțat și Plenul Curții Supreme de Justiție în pct.30 din Hotărârea sa nr.9 din 30 octombrie 2009”*Cu privire la judecarea recursului ordinar în cauza penală*”, reținând că ” decizia instanței de recurs poate fi atacată prin intermediul unei căi extraordinare de atac, dacă sunt întrunite condițiile legii, excepție fiind numai decizia privind dispunerea rejudecării cauzei de către instanța de apel, care nu este susceptibilă căilor de atac”.

Referitor la afirmațiile recurentului precum că hotărârea contestată a fost întocmită și semnată de către un complet de judecători care nu a fost constituit conform legii și că, prin Hotărârea Parlamentului Republicii Moldova nr.219 din 18 noiembrie 2011, judecătorul completului de judecată care a examinat cauza lui S.Vacarciuc a fost eliberat din funcția de judecător al Curții Supreme de Justiție, iar împuternicirile ca judecător au încetat și nu era în drept de a semna decizia ca președinte al completului, este una nefondată, acestea nu pot servi drept temei legal de a casa hotărârea contestată, deoarece, din materialele cauzei rezultă, că prin rezoluția Președintelui interimar al Colegiului Penal al Curții Supreme de Justiție , R.Botezatu din 11 mai 2011, în conformitate cu prevederile art.6/1 din Legea privind organizarea judecătorească, s-a dispus repartizarea aleatorie a cauzei penale în privința lui S.Vacarciuc pentru examinarea admisibilității în principiu a recursului și desemnat următorului complet de judecată: R.Botezatu-președinte, P.Ursache, I.Diaconu, iar recursurile au fost judecate de

completul format conform dispoziției președintelui Curții Supreme de Justiție și semnat de către toți membrii completului de judecată în termenul stabilit de lege.

Însă, faptul că decizia redactată i-a fost expediată lui S.Vacarciuc la 16 ianuarie 2012, nici într-un mod nu demonstrează că aceasta a fost semnată de către președintele completului de judecată, R.Botezatu după expirarea împuternicirilor ei ca judecător.

Încălțările de lege comise, în opinia recurentului, menționate în recursul declarat nu afectează în nici un mod legalitatea horărării atacate și nu pot fi apreciate drept un viciu fundamental, care ar afecta decizia Colegiului Pînă lărgit al Curții Supreme de Justiție din 31 octombrie 2011.

În ședința instanței de apel, procurorul participant a susținut apelul declarat cu toate argumentele ce îl conțin și solicitat alături de apelul, al optarea unei noi hotărâri prin care S.Vacarciuc să fie pedepsit mai aspru.

De-așadar procurorul a plecat pentru respingerea apelului comun declarat și către inculpat și avocatul acestuia ca fiind nefondat.

Succesul de drept și avocatul acestuia au plecat pentru admiterea apelului declarat de către procuror, respingerea apelului către un înaintat de către inculpat și avocatul ce-l asistă.

Încercând argumentele aduse în suportul apelurilor declarate și de către procuror și de către inculpat și avocatul acestuia în raport cu materialele cauzei și cadrul ascultării opiniilor participanților la proces, Colegiul penal și al inculpatului Vacarciuc Serghei Ion urmează a fi respins.

Așa, potrivit art.415 al.(1) pct.c) Cod de pr.penală instanța de apel judecând cauza în ordine apel, admite ap sentința parțial sau total, inclusiv din oficiu, în baza art.409 al.(2) și pronunță o nouă hotărâre prima instanță;

Potrivit art.415 al.(1) pct.c) Cod de pr.penală instanța de apel judecând cauza în ordine apel, respinge apelul, dacă acesta este nefondat.

Deducând oportunitatea soluțiilor enunțate mai sus, Colegiul penal rezultă din următoarele.

În cadrul examinării cauzei, instanța de fond a dat eficiență prevederilor art.26-27, 93-101, Cod de procedură penală, a cercetat sub toate aspectele probele propuse într-un proces contradictoriu, a analizat probele acumulate, dându-le aprecieri prin prisma pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, deducând faptul coroborării probelor acumulate, just a ajuns la concluzia că probele respective demonstrează vinovăția lui S.Vacarciuc pe toate capetele de învinuire formulate de către organele de urmărire penală, just a reținut starea de fapt și de drept pe cauză, a făcut încadrarea acțiunilor în baza legilor respective.

Acestea fiind reținute de către instanța de apel, după cum și ținând cont de indicațiile Curții Supreme de Justiție ce se cuprind în decizia CSJ 31.10.2011, ultima decizie prin care s-a dispus rejudecarea cauzei către instanța de apel, care conform prevederilor art.436 Cod de pr.penală sint obligatorii pentru instanțele ierarhic inferioare, Colegiul penal, deduce, că probele administrate de către instanța de fond, cercetate de-asemenea și în ședința instanței de apel, în ordinea stabilită, demonstrează vinovăția inculpatului pe toate capetele de învinuire reținute.

Probele acumulate pe cauză nu sînt viciate în măsura în care ar fi fost înșelate de către inculpat și avocatul acestuia, în ședința lor ele coroborează între ele, indică spre vinovăția inculpatului de săvîrșirea infracțiunilor în cauză.

Astfel, vina inculpatului S.Vacarciuc este înșelată de către instanța de fond, respectiv și în instanța de apel /unele prin reproducere, altele prin înșelăciunile nemijlocite/Lcare sînt următoarele:

Declarațiile martorului V.Coleadov, din care rezultă, că la data de 14.08.2004, pe la orele 21:13.30 dintr-o împreună cu Olga Paziniuc traversau str.A.Russo dinspre magazinul „Pan-Com” spre magazinul „Soiuz”, aproximativ la mijloc în ședința subterană și oprire a transportului, în care s-a văzut că semaforul arăta roșu, în partea bd.Moscovici nu era circulație, iar din partea str.Dimo mașinile mergeau încet, oprindu-se la semafor și au rămas în imagini și s-a întors cu fața spre str.Dimo Olga Paziniuc era în urmă. În acel moment, a observat o mașină care mergea foarte repede, dinspre str.Dimo, manevrînd printre mașinile ce staționau în așteptarea culorii verde, după ce a ieșit pe banda de sens opus, ea stătea aproximativ la zece metri de la mașina care accelera foarte repede viteza. Nu știe cum a reușit, dar repede, în ultima clipă s-a dat într-o parte deoarece putea să o lovească, era șocată și la un moment a auzit o lovitură. Când s-a întors, Olga era deja la pămînt departe, în jurul ei s-a strîns mai multă lume, o femeie - medic nu permitea să se apropie de victimă. A văzut cum automobilul după lovitură s-a oprit pînă la cadavru, direct lîngă el, după ce a plecat. Cineva din mulțime, au chemat urgența și poliția. Ambulața a sosit doar peste 20 minute. Ea, împreună cu urgența a plecat la spital. Colaboratorii din poliție au venit apoi la spital, unde a dat primele depoziții. Susține, că din momentul cînd a văzut mașina la 8-10 m și pînă la lovitură nu a auzit zgomot de șine. La automobil luminile erau aprinse, momentul loviturii nu l-a văzut, însă l-a auzit în urma sa, Olga mișcîndu-se, aproximativ la 2-3 metri în urmă. Nu neagă, că pînă la aceasta împreună cu O.Paziniuc au servit cafea cu coniac, aproximativ 60 gr. Cînd se afla la mijlocul imaginii al drumului, văzînd mașina, s-a dat înapoi, spre „Pan-Com”. După lovitură ce s-a produs, ea a văzut mai întîi încălțămîntea și geanta Olgăi, care se aflau mai aproape de magazinul „Pan-Com”, iar mai apoi a văzut-o pe Olga, lîngă care era o doamnă, care cerea cîrpe pentru a opri sîngerarea. Nu poate descrie ultimele acțiuni ale O.Paziniuc, deoarece se afla cu spatele la ea. Cea din urmă după lovitură se afla de la mijlocul imaginii al drumului pe partea de lîngă „Pan-Com”, unde și s-a stopat circulația mașinilor. Nu era prezentă în momentul cînd poliția a făcut măsurările, deoarece era la spital. După lovitură, corpul lui Olga s-a plasat aproximativ pe linia întreruptă dinspre „Pan-Com” și nicidecum după liniile duble.

Declarațiile martorului V.Sîciova, din care rezultă, că la data de 14.08.2004 pe la orele 21:00, ea cu fiica sa, se deplasau de la str.A.Russo dinspre bd.Moscovei spre str.Dimo, pe partea stîngă, se aflau la mijlocul subteranei cînd au auzit o lovitură și atrăgînd atenția la drum a văzut corpul victimei la momentul căderii. S-au apropiat la locul accidentului, la locul unde era victima și au dorit să verifice dacă este vie. Peste 20-25 min. a venit poliția, apoi urgența a venit, doar peste aproximativ 10-15 min. În momentul loviturii, automobilului se afla pe la mijlocul carosabilului și venea dinspre str.Dimo. Nu a auzit zgomot de frînă. Automobilul a înconjurat -o pe fată înspre banca „Ghinea” și atent, printre mașini, s-a oprit doar la semafor iar apoi nu a observat unde a plecat. Susține, că după lovitură, victima a zburat aproximativ la 2 metri de la locul loviturii înainte, spre bd.Moscovei. A plecat de la locul înșelării după ce fata a fost luată. Cît timp lucra poliția rutieră, lucra pe partea dreaptă spre str.Dimo, lîngă oprire, spre „Grin Hilz”. Automobilul nu s-a oprit cu totul, dar a frînat puțin,

înconjurând fata, trecând printre mașini. Au văzut totul din momentul loviturii. După lovitură fata a zburat înainte, mai aproape de „Grin Hiltz”. Nu știe dacă victima mai era cu cineva. Nu poate spune cu ce viteză mergea mașina, deoarece nu a văzut-o pînă la lovitură. Nu poate să spună în care parte a fost lovită victima. Automobilul foarte atent și încet a manevrat după lovitură. Nu l-a văzut pe anchetator, însă nimeni nu s-a prezentat. Vizibilitatea era destul de normală, drumul era uscat.

Declarațiile martorului A.Siciova, din care rezultă, că la data de 14.08.2004 pe la orele 21:00, ea cu mama sa, se deplasa de la bul.Moscovei spre str.Dimo și se afla lângă magazinul „Soiuz”, lângă subterană, auzind o lovitură, atrăgînd atenția a văzut practic momentul loviturii și zborul fetei, s-au apropiat la loc și au văzut cum automobilul de model „BMW”, micșorînd viteza a înconjurat fata, a manevrat printre mașini dar nu știe în ce direcție. La locul comiterii accidentului fata era încă vie, însă urgența a venit peste aproximativ 20 min, apoi a venit poliția și au început măsurările. Cînd a venit poliția, fata era încă la locul unde a căzut, apoi a luat-o urgența. Momentul loviturii de la locul imaginar al centrului carosabilului se afla mai aproape de oprirea de la „Pan-Com”, pe banda de sens opus. *După lovitură fata a zburat aproximativ la 2 metri în sus și cam cu doi metri de la locul loviturii mai aproape de „Pan-Com”.* La sosirea poliției, au început măsurările, poliția a găsit și un bec, nu știe cu ce făceau măsurările, dar lângă partea dinspre „Pan-Com”, mașinile mergeau în continuare, înconjurînd fata, probabil că locul a fost desenat cu ceva alb, posibil cu cretă. *Locul loviturii văzut de ea și locul desenat de poliție erau identice. În momentul loviturii fata a fost lovită în partea dreaptă a bazinului cu partea stîngă a automobilului. Cînd ele se întorceau acasă au văzut automobilul care a tamponat fata lângă intrarea la iaz, pe str.Dimo, lângă intersecția cu A.Russo.* La acel moment era aglomerație de mașini, în același timp și de rutiere. De la locul loviturii fata a zburat în partea stîngă privind sensul automobilului „BMW” care a lovit-o.

Declarațiile martorului N.Cortac, din care rezultă, că la data de 14.08.2004, fiind în componența grupei operative la CGP, au primit informația că pe str.A.Russo s-a comis un accident rutier. Deplasîndu-se, cu grupa operativă, pe str.A.Russo, unde la fața locului nici pietonul nici infractorul nu se aflau. Erau automobilele PR. Pe partea carosabilului erau însemnate pete brune roșietice. Efectuînd cercetarea la fața locului a efectuat măsurările părții carosabilului după ce, în prezența unui martor, care era la fața locului, care i-a indicat locul tamponării.Ulterior a plecat la spitalul „Sf.Treime”, unde de către medicii de serviciu i s-a comunicat că pietonul a decedat. A eliberat un certificat pentru ducerea cadavrului la expertiza medico-legală și s-a deplasat la locul de serviciu. Spre serviciu, prin stația radio, au fost informați despre reținerea șoferului care a comis accidentul rutier. Sosind în sediul PR era prezent un inspector al securității interne căruia i-a dat un certificat pentru ca șoferul să treacă expertiza narcologică. Inspectorul, împreună cu șoferul au plecat la dispensarul narcologic, după aceasta a pornit urmărirea penală, a fost chemat avocat, șoferul a fost reținut. Despre reținere a fost anunțat procurorul. La 15.08.2004 S.Vacarciuc a fost dus la expertiza medico-legală pentru colectarea sîngelui, apoi a fost emis proces-verbal de arest. La 16.08.2004 a transmis dosarul penal la Procuratura municipală, după competență. Reieșind din circumstanțele imposibile de a stabili adevărul a făcut schema imaginar, care a fost semnată doar de el, deoarece fiind foarte multe indicații nu a reușit. Trebuia să interogheze martorii de la fața locului și conform acestei interogări de ieșit la fața locului și de efectuat procesul-verbal de reconstituire a faptei. La acel moment traseul nu era marcat. Careva semne de marcaj pe porțiunea de traseu nu erau. Măsurările le-a efectuat cu martorul de la fața locului și cu ofițerul de serviciu. Martorul a comunicat că automobilul se deplasa dinspre str.Dimo spre bd.Moscovei, iar pietonul se deplasa de la dreapta la stînga, relativ deplasării automobilului. Locul tamponării și locul petelor brune de la mijlocul imaginar și pînă la locul tamponării era cam de 0,8 m. *Acest loc de tamponare l-a indicat din spusele martorului de la fața locului.* De la locul tamponării și pînă la trecerea pentru pietoni, subterană erau aproximativ la 40 m. Consideră, că deplasîndu-se cu viteza de 100-120 km/h de la locul tamponării pînă la intersecție nu era posibil de a se opri. La reținere nu a observat careva semne de întrebuintare a alcoolului sau a substanțelor narcotice, Procesul-verbal de reținere l-a întocmit în urma căruia de la bănuit s-au ridicat centura de la brîu, telefonul mobil, pașapoarte tehnice de la două automobile, ecusonul reviziei tehnice, asigurarea pe automobil, legitimația se serviciu, clei 5-6 bucăți, fluier, sigiliu. Bani nu au fost ridicați. Sergentul superior i-a adus doar rapoartele, fără a fi anexate la ele careva bani. Fugitiv citind rapoartele, nu a observat mențiuni în privința banilor. Nu a dovedit să facă toate cele necesare. La efectuarea măsurărilor a folosit metrul. Distanța de 6 metri este de la bordura din sensul mișcării, a făcut grăbit și de aceia a greșit în schemă. Martorul a spus că pietonul se deplasa spre stînga relativ deplasării automobilului. Cu S.Vacarciuc nu a avut nici o relație pînă la întîmplarea dată. A fotografiat locul și mașina implicată în accident, însă nu a dovedit să le transmită. Din obligațiunile de serviciu nu a dovedit să facă următoarele: să interogheze martorii, se efectueze reconstituirea, iar după aceasta trebuia să transmită dosarul după competență. În schemă trebuia să indice deplasarea automobilului, deplasarea pietonului și, în cazul urmelor de frînă, să stabilească viteza. Din spusele martorului, distanța de la locul tamponării pînă la petele brune era de 11,5 m. Nu poate să spună ce viteză putea avea automobilul, fotografiile au fost făcute de expert. Fiind șofer, consideră că nu este posibil de frînat timp de 60 m, avînd viteza de 100-120 km/h. Cînd a făcut măsurările au fost stopate automobilele din partea bd.Moscovei spre str.Dimo, în timpul măsurărilor de la bordură spre cadavru, concretizînd că măsurările au fost efectuate din partea dreaptă a sensului str.Dimo spre bd.Moscovei. Nu a greșit cu indicarea distanței de la bordură pînă la locul tamponării indicat de martor, ea fiind de la bordură din partea opusă. Schema nu a fost semnată de martorii asistenți, deoarece nu a dovedit. La accident s-a deplasat pe la orele 21.40. După acest accident, s-a dus la altele, dar s-a reîntors la serviciu. Locul tamponării era de 1,03 metri de la magazinul „Soiuz”.

Declarațiile martorului V.Galoi, din care rezultă, că la data de 14.08.2004, seara, se deplasa cu S.Vacarciuc pe str. A.Russo, s-a oprit la intersecția cu str.Dimo, apoi la trecerea pietonală. Ulterior, depășind o rutieră, s-a auzit o lovitură, după aceasta el a continuat mișcarea și s-a oprit aproximativ la 10-20 m, el i-a spus lui S.xxxxNUMExxxx se întorcă la locul tamponării. Ultimul era șocat, nu putea vorbi și se uita straniu la el. După aceasta a pornit mașina și au cotit pe bd.Moscovei apoi pe str.M.Costin, au luat-o iar la dreapta și la str.Dimo au cotit iar la dreapta și s-au oprit lângă un bar și au ieșit ambii din automobil. Sergiu a fugit între case, str.bd.Moscovei, el a închis mașina și s-a dus spre aglomerație, unde era poliția și urgența, care deja pleca. În mașină el stătea pe banca de lângă șofer și mai mult nu era nimeni. Nu știe ce viteză avea automobilul, însă era aproximativ 40-60 km/o. Vizibilitatea era mijlocie, însă era aglomerație de transport. Se vedeau oamenii care traversau, carosabilul era uscat. A văzut un om, nu știe bărbat sau femeie pe care l-a tamponat, a văzut-o pe capotă, mai mult nu a văzut-o. După tamponare au staționat și Sergiu, fiind șocat nu putea vorbi, nu i-a răspuns cînd i-a propus să se întorcă la locul tamponării. După tamponare nu a văzut victima, deoarece era în transport. Transportul pe care l-a ocolit S.Vacarciuc, pînă la tamponare, era rutieră de culoare albă, care staționa la dreapta, se coborau pasagerii iar victima a trecut prin fața rutierei. După tamponare, revenind pe str.Dimo, S.Vacarciuc a plecat imediat, iar el a stat vre-o 20-30 min., a închis mașina și a plecat. În acest timp, poliștii nu au venit.

În cadrul înlăturării divergențelor apărute în declarațiile lui V.Galoi, fiind date citire declarațiile martorului din

18.04.2004, cel din urmă a comunicat că se deplasa cu viteza cam de 80-100 km/h, era pînă la semafor. A remarcat, că S.Vacarciuc, depășind transportul, nu a ieșit pe contrasens, umbra a apărut din dreapta, dinspre terasă, fiind lovită cu partea stîngă a automobilului. A văzut un om care mergea din dreapta spre stînga aproximativ la 0,5-2 metri de la automobil. A concretizat că distanța era aproximativ de 5 metri și a dovedit să traverseze de la partea dreaptă la partea stîngă a automobilului. Automobilul puțin a stopat. Cînd a ocolit troleibusul nu au făcut nici o manevră.

Declarațiile martorului V.Cojocar, din care rezultă, că la data de 14.08.2004 pe la orele 21:30 stătea pe str.A.R Russo în direcția spre sectorul Ciocana. A auzit un zgomot de automobil și a observat două persoane care traversau strada dinspre bar spre el. O persoană era mai înaltă și una mai joasă. Ajungînd aproximativ la mijloc, s-a produs accidentul cu o mașină BMW de culoare întunecată. După aceasta oameni s-au apropiat de persoana accidentată și au acordat primul ajutor. O persoană, probabil medic, a acordat primul ajutor, altcineva a chemat urgența și poliția. După ce a venit poliția au început măsurările, iar victima, fiind încă vie a fost dusă cu urgența. Vizibilitatea la momentul accidentului era medie, el se afla de la locul tamponării cam la 15-20 metri, carosabilul era uscat. Mașina BMW în viziunea lui, pînă la tamponare a fost la peste 20 metri, depășea ceva, manevrînd puțin în stînga apoi la dreapta, deplasîndu-se spre bd.Moscovei. Viteza automobilului era cam de 60 și ceva km/h. Pînă la tamponare, automobilul nu a semnalizat, nu a frînat, a conetat, clipind, faza lungă și a claxonat. După accident, staționînd puțin, automobilul a plecat, nu s-a mai întors la locul accidentului.

Întru înlăturarea divergențelor, fiind date citirii depozițiile martorului din 20.08.2004, acesta a explicat, că după accident nu a avut ocazia să converseze cu inculpatul. Susține, că pietonii traversau strada de la dreapta spre stînga, direcția de uitat spre bd.Moscovei. Pe banda din direcția căreia au început traversarea pietonii staționau mai multe automobile. Pietonii au început să traverseze strada la 2-3 metri de la automobilul care staționa, care la rîndul lui a fost depășit de BMW. A fost martorul a accidentului rutier de la început pînă la sfîrșit, a făcut cruciulița care semnifica locul tamponării și poate să-l indice. Era prezent cînd s-au făcut măsurările, însă schița întocmită de inspector nu a semnat-o, salvarea a venit peste 20-30 min după tamponare. Susține, că după tamponare victima a căzut înaintea mișcării, chizîș, înaintea microbusului la vre-o 2 metri. Nu a atras atenția cine a ieșit pe contrasens. Victima traversa strada cu pas grăbit și, oprindu-se aproximativ la mijloc, făcea un pas înainte și unul înapoi, a fost lovită cu partea stîngă a corpului. La procuror a dat aceleași depoziții, însă nu le-a citit, deoarece nu avea ochelari. Dînd depoziții, se orienta după liniile cum sînt acum, însă atunci era altă situație. După situația de atunci i se pare că BMW mergea puțin pe contrasens. Bănuiește că automobilul a comis tamponarea pe contrasens, înainte de tamponare BMW a cotit spre stînga, manevrînd de la automobilul care staționa și a început să iasă de la parcare. El se afla pe marginea străzii dinspre „Pan-Com” cu fața spre magazinul „Soiuz”. Doamnele traversau de la colțul gardului din partea magazinului „Soiuz” spre „Pan-Com”, ajungînd la mijloc, minivănu care circula dinspre bd.Moscovei a claxonat și fata mai mică a făcut un pas înapoi, minivănu a trecut la vale și în acel moment BMW-ul a lovit-o și ea a căzut pe contrasens, iar BMW-ul s-a oprit aproximativ la 20 metri de la lovitură. Locul tamponării era la 1, 3 metri de la linia dublă a traseului.

Declarațiile martorului I.Ursu, din care rezultă, că la data de 14.08.2004 se afla în serviciu pe str.Dimo, împreună cu doi carabinieri subalterni. Seara, prin stația radio, a fost transmisă informația de a reține automobilul BMW pentru că a părăsit locul accidentului și posibil că se deplasează pe str.A.Russo spre sectorul Ciocana. Deplasîndu-se spre str.Dimo, spre str. A.Russo, la intersecție, a observat automobilul dat în orientare. S-a apropiat de automobil, a verificat numerele și a observat că are parbrizul spart, a anunțat despre faptul că automobilul a fost reținut. Șoferul automobilului încerca să-l convingă să-i permită să plece în schimbul unei sume de bani, însă nu i-a permis. Peste un timp, a venit echipajul 902 și poliția rutieră. S.Vacarciuc a fost dus la Direcția PR unde ei au scris rapoarte. Nu a fost indicată suma concretă, însă S.Vacarciuc a scos din buzunar bani, încercînd să i le pună în buzunar. Cu el erau doi carabinieri și o doamnă cu un copil, care spunea, că a văzut cum s-a întîmplat accidentul. Consideră, că șoferul BMW-ului era în stare de ebrietate. Cînd s-a apropiat de automobilul BMW, S.Vacarciuc conversa la telefonul mobil ceva despre reparația automobilului, ulterior, la PR, telefonul fiindu-i ridicat. Bani pe care încerca să i le dea, i-a pus pe capota mașinii, iar cînd a văzut că vine echipajul PR, și-a luat banii înapoi. Locul nu era luminat, dar nu era atît de întuneric ca să nu vadă acțiunile șoferului. Actele și cheile șoferului au fost ridicate la fața locului de PR, automobilul a fost transportat tot de ei. La PR a întocmit un raport, l-a scris de unul singur, repede și nu ține minte exact ce a scris. Inițial, S. Vacarciuc a încercat să-i pună banii în chipiu, apoi încera să i le pună în buzunar, el luîndu-i și aruncîndu-i pe capota mașinii. Bani i-au fost întorși de către el lui S.Vacarciuc, nu știe cîți bani erau, nu poate să spună dacă de la S.Vacarciuc au fost ridicați și bani. Doamna cu nepoata sa, spunea că a văzut accidentul, datele doamnei au fost luate de inculpat și indicate în raport, ea nu a relatat circumstanțele accidentului. După accident la automobilul BMW era stricat parbrizul, fiind o gaură, posibil în urma loviturii cu capul, cu diametrul de 20 cm, era stricat o fară, probabil din partea stîngă, în momentul reținerii inculpatul S.Vacarciuc era singur.

Declarațiile martorului A.Mihailov, din care rezultă, că la data de 14.08.2004 era la serviciul militar de patrulare în sectorul Rîșcani, pe ruta cu nr.327. Seara, între orele 20:00-22:00 au primit orientarea prin stația radio, că automobilul cu nî CUU-632 a săvîrșit o infracțiune și se deplasează pe str.A.Russo spre noi. Au depistat automobilul dat în orientare, la care era stricat parbrizul, accidentată capota și o fară înainte din partea stîngă. Împreună cu polițistul Ursu s-au apropiat de mașină, iar inculpatul vorbea la telefon. A scos cheile de la automobil, deoarece inculpatul încerca să încue ușa. I.Ursu conversa într-o parte cu S.Vacarciuc și a văzut, că polițistului i se propuneau bani, însă el a refuzat să-i ia. Au chemat ajutor și s-au deplasat la comisariat unde au depus rapoarte. Inculpatul i-a scos polițistului chipiul de pe cap, a pus banii acolo pentru a-l lăsa să plece. A auzit cînd inculpatul prin telefon, vorbea în privința reparației automobilului, era singur la reținere, nu poate să spună dacă S.Vacarciuc era în stare de ebrietate. Nu ține minte precis unde au fost ridicate actele șoferului. Bani S.Vacarciuc i-a luat înapoi și i-a pus în buzunar. În raportul prezentat la poliție nu a scris de bani însă a scris la Procuratura mun.Chișinău. la locul reținerii era semiîntuneric, dar se vedea dislușit. El era la distanța de 5-10 metri de S.Vacarciuc și nu putea simți mirosul de alcool. A văzut banii, lei moldovenești și dolari, erau bancnote multe însă nu poate să spună suma, inculpatul S.Vacarciuc era speriat, ridica puțin vocea, însă nu se comporta agresiv și vulgar.

Declarațiile martorului Gh.Carafizi, din care rezultă, că la data de 14.08.2004 își exercita serviciul de parulă și santinelă pe str.Dimo. Prin stația radio au primit orientarea de anunțare în căutare a automobilului BMW cu nî CUU 632. La colțul str.Dimo cu A.Russo au observat automobilul nominalizat, la care era parbrizul stricat, oglinda și partea din față erau defectate. Cînd s-au apropiat, au văzut că este automobilul dat în orientare. S-au apropiat de automobil, l-au identificat și au

observat o persoană care s-a apropiat și a spus că este stăpînul automobilului. Superiorul Ion Ursu, împreună cu șoferul s-au dat mai la o parte, eșeful îi propunea superiorului bani pentru ca să nu-l rețină, Ursu a refuzat banii categoric, peste un timp s-au apropiat colegii în ajutor de pe altă rută și PR. Șoferul a fost reținut, iar automobilul pus sub arest. A văzut, cum S.Vacarciuc a luat chipiul superiorului și punea acolo bani, apoi încerca să-i pună în buzunar, era puțin nervos dar se comporta normal, nu se exprima cu cuvinte necenzurate. De-așemenea a auzit, cînd inculpatul vorbea la telefon ceva despre reparația automobilului. Cheile automobilului au fost transmise superiorului, iar banii au rămas la Vacarciuc. La PR au scris raport fugitiv, era deja tîrziu, iar apoi la procuratură au scris totul mai detaliat. A observat bancnote, însă nu poate spune cîte și de care. S.Vacarciuc era singur la momentul reținerii. Parbrizul avea o gaură cu diametrul de 15-20 cm. S.Vacarciuc nu era rănit și nu poate să spună dacă de la el mirosea a alcool, nu a conversat cu el.

În cadrul ședinței instanței de apel, unii din martorii nominalizați, la demersul participanților la proces au fost audiați, aceștea reconfirmînd în principiu declarațiile făcute în cadrul urmăririi penale, cele din ședința de judecată al instanței de fond.

Astfel, din declarațiile martorului N.Cortac date în ședința instanței de apel rezultă, că cauza dată a fost pornită de către d-lui, fiind în grupa operativă s-a deplasat la fața locului. Împreună cu judecătorul au ieșit la fața locului și au efectuat reconstituirea faptei. Alte acțiuni pe dosar nu a efectuat. A fost întocmită schema, toate acțiunile efectuate au fost reflectate în procesul-verbal. La fața locului inculpatul S.Vacarciuc nu s-a prezentat. Cînd a fost întocmită schița accidentului rutier nu cunoștea despre faptul că inculpatul S.Vacarciuc este coleg de breaslă, lucrul dat l-a aflat mai tîrziu. Inculpatul a refuzat să semneze schema. Motivul refuzului nu îl cunoaște. Corectările au fost făcute de d-lui. Expertul a făcut fotografiile, posibil că procurorul a intervenit. Schița a fost întocmită în birou, dar cu certitudine nu ține minte. În momentul percheziției lui S.Vacarciuc, toate lucrurile depistate au fost reflectate în procesul-verbal. Raportul a fost depus, careva materiale nu poate să spună dacă au fost anexate, careva mijloace bănești nu au fost. Este în imposibilitate de a face o apreciere cum s-a deplasat pietonul, d-lui a efectuat măsurările și atît. Nu ține minte dacă la acel moment a fost marcaj rutier. Punctul de ciocnire a fost stabilit din spusele persoanei asistente, lucrul dat este reflectat în procesul-verbal. Posibil ca la fața locului a participat și taximetristul, dar exact nu ține minte. O altă probă în afară de reconstituirea la fața locului nu a fost. Distanța de la biroul său și locul impactului este aproximativ 5 km. Nu ține minte dacă automobilul inculpatului S.Vacarciuc a fost cercetat. În preajma locului accidentului rutier erau semne de circulație, trecere pietonală, semn de trecere subterană, indicator dreapta-stînga. Conform schiței vizionate, tamponarea a avut loc în partea str.Dimo, mai aproape de magazinul „Pan Com”. Nu ține minte dacă a participat la arestul inculpatului, d-lui nu i-au fost transmise careva materiale privind arestarea lui S.Vacarciuc.

Din declarațiile martorului V.Coleadov rezultă, că strada a traversat-o împreună cu O.Paziniuc, din partea magazinului „Pan-com” centru comercial în partea magazinului „Soiuz”, unde este trecere subterană, din cauza că în perioada respectivă se practica să fie închise trecerile subterane, nu au mers prin locul dat. Din vale a apărut o mașină sportivă „BMW” de culoare neagră. Din cauza acestei mașini care a apărut și a ocolit mașinile ce se deplasau reglamentar, d-lor erau în imposibilitate de a traversa strada. Șoferul automobilului a ieșit pe contrasens și a mers direct spre ele. Observînd automobilul în cauză, au încercat să facă înapoi, însă pe partea cealaltă au început să circule automobilele. Ajungînd pe banda de marcare, observînd automobilul care venea direct spre ele, ea a dovedit să sară înapoi, însă O.Paziniuc nu a reușit să facă lucrul dat. Dacă mașina în cauză nu s-ar fi apropiat de ele, cu siguranță puteau să traverseze strada. Olga mergea din urma sa, nu a văzut ce s-a întîmplat, după o perioadă scurtă de timp a auzit o lovitură destul de puternică. Cînd s-a întors înapoi a văzut-o pe Olga la o depărtare de cam 100 m de la locul impactului. Nu ține minte dacă după lovitură, mașinile se deplasau, era în stare de șoc. Probabil că erau 2-3 rînduri de mașini pe carosabil. Partea carosabilului era pronunțată, deoarece recent fuse-se vopsită. Nu poate spune dacă mașina în cauză s-a oprit sau nu după ce a lovit pietonul. În ziua respectivă, strada a traversat-o o singură dată, anterior strada nu a mai traversat-o. În ziua respectivă împreună cu Olga au servit o cafea cu coniac. Nu ține minte dacă la acel moment lîngă oprire erau staționate mașini-taxi, cu siguranță ține minte că în apropiere erau amenajate terase pentru odihnă. Declară că, automobilul condus de către inculpat avea luminile aprinse.

Din declarațiile martorului V.Midore, care în ședința instanței de fond nu a fost audiat, rezultă, că d-lui în anul 2004 a fost martorul unui accident rutier. La acel moment se afla la volanul automobilului său, în mijlocul străzii și intenționa să facă manevra la dreapta ca să parcheze. A observat că direct spre el, cu o viteză destul de excesivă venea o mașină de model „BMW”. El mergea pe partea dreaptă iar automobilul în cauză mergea pe partea opusă. Declară, că pînă la trecerea subterană și pînă la oprirea de troleibuze sunt aproximativ 15 metri. Mașina de model „BMW” avea o viteză destul de mare, lumina era aprinsă, el s-a ferit, în acel moment troleibusul s-a dat la o parte, iar o doamnă a fost lovită și aruncată. S-a speriat și a luat-o brusc spre extrema sa dreapta. Cînd a făcut manevra la dreapta, prin oglindă a văzut cum victima a fost aruncată. Mașina de model „BMW” avea o viteză sporită, aproximativ 80 km/h și semnala cu luminile. Traseul era aglomerat. Nu a auzit ca automobilul în cauză să claxoneze, sau să fi fost sunet de frînare, la acel moment în salonul automobilului său era inclusă muzica. Pe șofer nu l-a văzut, deoarece nu a coborît din salonul automobilului, dînsul a staționat aproximativ 1 minută și a plecat mai departe. Momentul impactului nu l-a văzut, deoarece făcea manevra. Susține faptul, că procurorul i-a citit explicațiile ce erau expuse în procesul verbal, iar el a semnat, deoarece nu citește și nici nu scrie în grafia latină. Corpul victimei a fost aruncat în sus și a căzut pe banda cu sens opus în direcția sa. În repetate ori a susținut, că automobilul lui S.xxxxNUMExxxx se deplasa cu viteză f.mare, excesivă.

În afară de declarațiile nominalizate, drept probe în suportul concluziei privind vinovăția inculpatului S.xxxxNUMExxxxînt și alte probe care au fost reținute de către instanța de fond, respectiv cercetate și reținute în instanța de apel:

- schema accidentului rutier, care reflectă locul impactului ce a avut loc la 14.08.2004/f.d.17 vol.1/, urmele/brune/ ce au fost stabilite la fața locului /fișa fotografică și pelicula foto /f.d19,20/;

- raportul de examinare medico-legală nr.1444 din care rezultă, că la O.Paziniuc s-au determinat leziuni corporale, care au apărut ca rezultat al lovirii cu părțile prominente a unității de transport în mișcare și aruncarea corpului victimei și alunecarea ulterioară a corpului pe banda de rulare, leziuni corporale, ce au avut ca consecință survenirea decesului

Vina inculpatului se demonstrează și prin explicațiile martorilor V.Coleadov, N.Cortac, V.Midore din cadrul reconstituirii declarațiilor lor la fața locului, adică la locul unde s-a produs accidentul, explicații care au fost imprimate cu camera de luat vederi, iar imprimările audio-video au fost anexate la materialele cauzei/ anexă la procesul-verbal al ședinței de judecată/. Prin acțiunile respective, în conformitate cu prevederile art 436 CPP, în măsura posibilităților reale s-au îndeplinit indicațiile instanței de recurs.

Potrivit art.414 Cod de pr.penală, instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate pe baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din dosar, și oricăror probe noi prezentate instanței de apel, poate da o nouă apreciere probelor din dosar.

Pornind de la aceste prevederi legale, Colegiul penal, pe cale de cercetări și analize a probelor ce au fost menționate mai sus, vine la concluzia, că declarațiile martorilor sus menționați, probele scrise nominalizate, în esența lor coroborează între ele, demonstrează, că în accidentul ce s-a produs, a fost implicat anume automobilul condus de S.Vacarciuc, că accidentul s-a produs ca urmare a neglijării regulilor de circulație rutieră de către conducătorul vehiculului, a regulilor care au fost indicate în rechizitoriu, reținute de către instanța de fond, respectiv fiind reținute și de către instanța de apel, că se constituie legătura de cauzalitate dintre acțiunile/inacțiunile/ lui S.Vacarciuc în timpul conducerii automobilului, a accidentului produs și a consecințelor ce au survenit în rezultatul impactului produs, după cum se demonstrează și faptul, că S.Vacarciuc a părăsit locul accidentului rutier, că a oferit personal bani, unei persoane cu funcție de răspundere în scopul îndeplinirii de către acesta a acțiunilor contrar obligațiilor de serviciu.

Vina inculpatului se demonstrează și prin explicațiile martorilor V.Coleadov, N.Cortac, V.Midore din cadrul reconstituirii declarațiilor lor la fața locului, adică la locul unde s-a produs accidentul, explicații care au fost imprimate cu camera de luat vederi, iar imprimările audi-video au fost anexate la materialele cauzei/vezi anexă la procesul-verbal al ședinței de judecată/.

Sușinerile părții apărării inculpatului precum că probele acumulate în întregime ar fi difectuoase, nu ar putea fi utilizate pentru a putea fi puse la baza sentinței de condamnare, nu pot fi reținute.

De menționat, că probele enunțate mai sus sunt în coroborare și cu primele explicații a lui S.Vacarciuc. Fiind audiat în cadrul urmăririi penale, în prezența avocatului ales, S.Vacarciuc a susținut, că *nu contestă datele primare de constatare a accidentului rutier în care a fost implicat/f.d.49-53/*. În explicațiile respective, S.Vacarciuc s-a exprimat în felul următor: „*mi s-a părut, că dacă voi face depășire, voi fi pe banda mea de deplasare, considerînd, că pietonii nu pot traversa strada în locul acesta.....ieșind la depășire, am simțit o lovitură puternică în partea stîngă a automobilului*”.

Prin urmare, inițial, cînd toate detaliile evenimentelor erau mai proaspete, inculpatul nu a negat faptul ieșirii sale pe banda de sens opus în vederea depășirii transportului ce era în așteptare, nu a negat faptul că nu s-a asigurat, dacă pe carosabil nu sînt pietoni înainte de face manevra respectivă.

De menționat, că în cadrul explicațiilor respective, partea apărării nu a exprimat dezacordul cu datele primare prezente pe cauză, nu a avut obiecții asupra actelor ce fixau circumstanțele și împrejurările accidentului.

Trimiterea apărării la faptul, că N.Cortac nu ar fi fixat corect datele de la fața locului, pot fi reținute parțial. Tot odată instanța de apel menționează, că partea apărării la moment nu a avut obiecții la schița întocmită la fața locului, nu a menționat oportunitatea completării acesteia cu alte date, ori oportunitatea întocmirii unei schițe suplimentare, după cum nu a contestat actul de cercetare la fața locului, respectiv cu anexele la ele, în ordinea stabilită și în termenii stabiliți. Fiind asistat de apărătorul ales, inculpatul nu era lipsit de posibilitatea de a proceda în conformitate cu prevederile art.313 Cod de pr.penală,

De rînd cu acestea, datele inițiale de la fața locului sunt confirmate nu doar de către N.Cortac, și nu doar prin procesul verbal de la fața locului, cu schița respectivă, ci și prin alte probe obiective ce s-au acumulat.

Astfel, din informația ce se conține în declarațiile martorilor mai sus nominalizați, se desprind clar circumstanțele și împrejurările în care s-a produs impactul, respectiv circumstanțele ce au dus la impact.

În acest sens sunt relevante momentele din declarațiile martorilor, din care rezultă cert, că S.xxxxNUMExxxx deplasa cu viteză sporită pe porțiunea de carosabil respectiv, a ieșit la depășire, trecînd pe banda de sens opus mișcării sale, pe o porțiune de drum, unde sînt amplasate opriri ale transportului urban, unde probabilitatea apariției pe carosabil a pietonilor este una sporită, prin urmare și dexteritatea conducătorului urma să fie sporită.

Astfel, se reliefează din declarațiile martorului V.Coleadova următoarele: „*toate automobilele în 2 rînduri erau în așteptarea culorii verzi la semafor, în acel moment a observat un automobil ce se mișca foarte repede, manevrînd printre mașinile ce staționau, după ce a ieșit pe banda de sens opus, accelerînd viteza.S-a dat grăbit la o parte, în acel moment a auzit lovitura, după ce a văzut-o pe victimată la pămînt ..... a văzut cum automobilul a oprit lîngă cadavru, după ce a plecat*”.

Din declarațiile martorului V.Sîciova se reliefează: *a auzit o lovitură, a văzut corpul unei persoane în momentul căderii... în momentul loviturii, automobilul se afla pe la mijlocul carosabilului și venea dinspre str.Dimo, nu a auzit zgomot de frînă, ... automobilul a înconjurat fata, a trecut printre mașini, s-a oprit la semafor, iar apoi nu l-a observat.... după lovitură, fata a zburat înainte, mai aproape de "Grin Hilz"....automobilul după lovitură foarte atent și încet a manevrat.*”

Din declarațiile martorului A.Sîciova se reliefează: *lîngă subterană a auzit o lovitură, a văzut prcatic momentul loviturii și zborul fetei.... a văzut cum automobilul „BMW” micșorînd viteza a înconjurat fata, a manevrat printre mașini, a plecat...la locul accidentului, fata era încă vie.....momentul loviturii de la locul imaginar al centrului carosabilului se afla mai*

apropae de oprirea de la „Pan Com”, pe contrasens.....după lovitură fata a zburat cam 2 metri în sus, și cam 2 metri de la locul loviturii, mai aproape de „Pan Com”..... la sosirea poliției, locul a fost desenat cu ceva alb, posibil cretă.....locul loviturii văzut de ea și locul desenat de poliție erau identice.....când ele se întorceau acasă, au văzut automobilul care a tamponat fata lângă intrarea la iaz, la intersecția cu str.A.Russo”.

Din declarațiile martorului N.Cortac se reliefează: venind la fața locului, a văzut pe partea carosabilă însemnate peter brune roșietice.....în prezența unui martor, care era la fața locului, care i-a indicat locul tamponării a efectuat măsurările respective.... a făcut schița imaginar.....măsurările le-a făcut împreună cu martorul ocular, cu un ofițer de serviciu.....locul de tamponare l-a fixat din spusele martorului ocular.....martorul a relatat, că pietonul se deplasa spre stînga, relativ deplasării automobilului, din spusele martorului distanța de la locul tamponării pînă la pete de sînge era cam de 11,5 m, la fața locului, a fost prezent expertul, care a fotografiat .....nu a greșit indicarea distanței de la bordură pînă la locul tamponării indicat de către martorul ocular,ea fiind de la bordură din partea opusă, locul tamponării era de cam 1.03 m de la magazinul „Soiuz”;

Din declarațiile martorului V.Galoi se reliefează: „ulterior, depășind o rutieră, s-a auzit o lovitură, după ce a continuat să se miște, la 10-20 m. i-a spus lui S.xxxxNUMExxxx se întorcă la locul tamponării, după aceasta S.Vacarciuc a pornit mașina, au cotit pe bd. Moscovei spre str. M.Costin, ultimul a fugit printre case, la momentul impactului, a văzut o persoană pe capotă.....după tamponare, S.Vacarciuc revenind pe str.Dimo, a plecat imediat, iar el a mai stat vre-o 20 - 30 min, după ce a închis mașina și a plecat..... la urmărirea penală a relatat, că S.xxxxNUMExxxx deplasa cu o viteză de cam 80-100km/h, era pînă la semafor, a văzut un om care mergea din dreapta spre stînga cam la 0.5-2 m de la automobil, concretizînd, că distanța era cam de 5 metri;

Din declarațiile martorului V.Cojocar se reliefează: a observat două persoane ce au pornit să traverseze strada dinspre bar spre el... pe cînd erau cam la mijloc, s-a produs accidentul cu o mașină BMW de culoare întunecată.....mașina BMW pînă la tamponare a fost la peste 20 m, depășea ceva, manevrînd puțin în stînga, apoi la dreapta, cu veteza de peste 60 km/h, pînă la tamponare, automobilul nu a semnalizat și nu a frînat, a conectat faza lungă, a claxonat....după accident automobilul nu s-a mai întors la locul accidentului; la concretizare martorul a relatat, pietonii au început să traverseze strada de la automobilul ce staționa, care la rîndul lui a fost depășit de BMW.....a făcut cruciuliță la locul tamponării, a participat la măsurări.....automobilul BMW mergea puțin pe contrasens;

Din declarațiile martorului I.Ursu se reliefează : a depistat automobilul BMW la intersecția str.Dimo și A.Russo, a văzut parbrizul spart, o fară stricată.....șoferul încerca să-l convingă să-i permită să plece în schimbul unei sume de bani.....scotea bani din buzunar, încerca să i le pună în buzunar, cînd s-a apropiat de automobil, S.Vacarciuc conversa prin telefon despre reparația automobilului.....banii i-a pus pe capota automobilului și cînd a văzut că vine echipajul PR, și-a luat banii.....inițial S.Vacarciuc a încercat să-i pună banii în chipiu.;

Din declarațiile martorului A.Mihalilov se reliefează: a văzut automobilul dat în orientare, la care era stricat parbrizul, accidentată capota și o fară din partea stîngă..... a văzut cum S.Vacarciuc propunea polițistului bani, a scos chipiul polițistului, i-a pus acolo banii, pentru a-l lăsa să plece..... banii Vacarciuc i-a luat înapoi și i-a pus în buzunar.... la telefon S.Vacarciuc conversa despre reparația automobilului”

Din declarațiile martorului Gh.Carafizi se reliefează: au depistat automobilul care era în otrientare, ...avea parbrizul stricat, oglinda și partea din față –defectate.....șoferul automobilului propunea superiorului/polițistului/ bani pentru ca să nu-l rețină..... la telefon S.Vacarciuc conversa despre reparația automobilului”;

Din declarațiile martorului V.Midore se reliefează: ”mașina BMW mergea cu viteză destul de mare,avea lumina aprinsă, s-a speriat, a fost nevoit să manevreze spre dreapta pe banda sa de mișcare, ... cînd a făcut manevra spre dreapta, a văzut cum victima a fost aruncată în sus la 2-3 metri, ...mașina BMW avea viteză sporită, cam 80 km/h.....tamponarea a fost la mijlocul carosabilului..... automobilul se deplasa cu viteză excesivă, foarte mare... după tamponare, automobilul a plecat”;

Declarațiile inculpatului privitor la circumstanțele impactului, prin care acesta susține, că impactul ar fi avut loc ca urmare al încălcării admise din partea victimei prin faptul traversării străzii în locuri neadmise, fiind după consum de alcool, făcînd mișcări indecise, nu pot fi considerate relevante.

Or, la conducerea automobilului - mijloc sporit de pericol pentru securitatea persoanei, la conducerea mijlocului de transport în localitate, pe porțiunea în care se aflau opriri de transport, unde aglomerația transportului la moment era mare, S.Vacarciuc/ care de-altfel era agent rutier/ era obligat să urmeze cu strictete prevederile art.47 pct. 1lit.a) a RCR prin care se impune restricții la viteza de deplasare în localitate- nu mai mare de 60 km/h, a art.42 pct 3) a RCR , prin care se impune că pe drumurile cu circulație dublu sens care are cel puțin două benzi într-o direcție este interzisă intrarea pe partea carosabilului destinate circulației în sens opus, al art.45 pct.(1) și(2) a RCR, care impune că conducatorul de vehicul trebuie să conducă în coformitate cu limita de viteză stabilită, ținînd cont permanent seama de: starea psihologică ce influențează atenția și reacția; dexteritatea în conducere, ce i-ar permite să prevadă situațiile periculoase; condițiile rutiere; situația rutieră..... iar în cazul în care în limita vizibilității apar obstacole care pot fi observate de conducător, el trebuie să reducă viteza sau chiar să oprească, pentru a nu pune în pericol siguranța traficului.

Prin probele mai sus enunțate, obiectiv se confirmă, că prevederile enunțate au fost neglijate de către S.Vacarciuc, anume acestea au dus la accidentarea O.Paziuniuc, la traumarea acesteia, cu finalul letal.

Unele divergențe din declarațiile martorilor, la care face referință inculpatul și avocatul său, nu pot avea relevanță pentru a deduce oportunitatea achitării lui S.Vacarciuc.Or, în esența lor probele enunțate mai sus, indică anume la încălcări admise din partea acestuia, la faptul, că acesta se mișca cu viteză sporită, că impactul s-a produs pe banda de mișcare în sens opus a lui S.Vacarciuc, adică indică la vinovăția lui S.Vacarciuc.Tot odată, în cadrul examinării cauzei divergențele esențiale au fost înlăturate.

Sușinerile părții apărării inculpatului, precum că urmărirea penală a fost pornită cu încălcarea unui șir de norme procesuale penale nu pot fi reținute. Unele abateri care s-au produs, nu pot să afecteze întreg procesul de urmărire penală, nu pot să afecteze probele care au fost acumulate în susținerea învinuirii. Or, pe parcursul întregului proces de urmărire penală, S.Vacarciuc a fost asistat de apărător, astfel fiindu-i asigurat dreptul la apărare eficientă, de către apărare nu au fost invocate încălcări la capitolul enunțat. În cazurile respective, apărarea nu era lipsită de dreptul și posibilitatea de a proceda în conformitate cu prevederile art.251 Cod de pr.penală.

Sușinerile apărării precum că concluziile instanței pot fi făcute doar în baza concluziilor expertuale, nu pot fi reținute.

Or, din conținutul art.93 Cod de pr.penală rezultă, că în calitate de probe în procesul penal se admit elementele de fapt constatate prin intermediul următoarelor mijloace: declarațiile celor bănuțiți, învinuiți, inculpați, ale părții vătămate, martorilor; raportul de expertiză; corpurile delictive; procesele verbale privind acțiunile de urmărire penală și ale cercetării judecătorești; documnte; înregistrări audio-video, fotografii; constatările tehnico-științifice și medico-legale; actele procedurale în care se consemnează rezultatele măsurilor speciale de investigație și anexele la ele, inclusiv stenograma, fotografiile înregistrările și altele.

Prin urmare, toate probele care au fost enunțate mai sus, nu sînt lipsite de utilitate.

Deși schița întocmită la fața locului conține anumite lacune, însă împrejurările și circumstanțele celor derulate la 14.08.2004 au fost elucidate prin intermediul martorilor, altor izvoare de probă. De aceia, schița respectivă, în concurs cu toate probele ce au fost enunțate mai sus, obiectiv indică la cele întâmplate, reflectă realitatea. Mai mult, tabloul acțiunilor desfășurate, a fost întregit și prin ieșirea la fața locului în cadrul judecării cauzei în apel, unde martorii oculari au reconstituit evenimentele din 14.08.2004. De menționat, că această măsură s-a înfăptuit în măsura posibilităților, ținînd cont și de schimbările ce au avut loc pe porțiunea de drum din 2004 pînă în prezent.

Faptul, că viteza de mișcare a automobilului nu a fost determinată expertual, nu diminuează forța probantă a declarațiilor martorilor privitor la viteza cu care se deplasa inculpatul. Or, atît martorul V.Cojocar, cît și V.Midore, sînt șoferi de specialitate, cu un stagiu mare de muncă la volan/ primul este taximetrist, cel de-al doilea șofer de rută lungă/. În cadrul ședinței de judecată al instanței de apel, martorul V.Midore de mai multe ori a subliniat, că automobilul condus de S.xxxxNUMExxxx deplasa cu viteză mare, excesivă, exprimîndu-se, că la o viteză de 60 km corpul fetei nu putea să sară la 2-3 metri în sus, că dînsul s-a speriat, s-a ferit să nu fie lovit de automobilul ce se mișca în întîmpinare./f.d.186, 187, 188, 189/.

Or, nici una din probele enunțate nu au fost dobîndite cu încălcarea legii procedurale, prin urmare, nu pot fi puse la îndoială.

Sușinerile părții apărării precum că instanța și-ar fi bazat sentința pe probe contradictorii, care demonstrează doar faptul accidentului, dar nu și acțiuni vinovate din partea lui S.Vacarciuc, nu pot fi reținute.

În cadrul judecării cauzei au fost acumulate date obiective, care demonstrează deplasarea cu viteză mai mare de 60 km/h prin localitate, depășirea unui mijloc de transport, cu ieșire pe banda de sens opus, încălcări care au dus nemijlocit la impact, respectiv și la consecințele letale pentru pătimita în cauză. Nerespectarea cerințelor stipulate în RCR, articolelele respective enunțate/acțiuni vinovate/, au dus la consecințele în cauză, fapt ce demonstrează prezența legăturii de cauzalitate între nerespectarea regulilor, imactul produs, urmările letale pentru victimată.

Sușinerile părții apărării, că instanța nu a verificat dacă S.Vacarciuc ar fi avut posibilitate reală de a evita impactul, nu au relevanță. Or, unicul remediu de a putea preîntîmpina orice impact este respectarea cerințelor RCR, conformarea conducătorului ce conduce un mijloc sporit de pericol la regulile de circulație rutieră, chiar și în condițiile cînd pietonul traversa strada neregulamentar. Or, reieșind din realitățile stabilite, alți agenți la trafic au observat persoanele care traversau strada/ martorul V.Midore, Cojocar/ , prin urmare, S.Vacarciuc de-aseenea urma să vadă acestea, în condiția cînd ar fi respectat RCR nominalizate în sentință.

Faptul, că pe cauză nu s-a efectuat o expertiză tehnică-auto, nu diminuează puterea probantă a acelor probe ce au fost puse la baza sentinței de condamnare. Or, în cadrul cercetării judecătorești, s-a stabilit, că locul unde s-a produs accidentul, între timp a suferit anumite schimbări în raport cu ziua în care s-a produs impactul.

Sușinerile părții apărării că în cazul respectiv ar fi avut loc prevăzut de art.20 Cod penal, adică caz fortuit de-aseмени nu poate fi reținut ca relevant.

Or, dacă de contrapuz faptul, că pătimita în cauză traversa strada într-un loc neadmis, dar tot odată în timp ce transportul din ambele părți staționa în rînduri în așteptarea includerii culorii verzi a semaforului și faptul, că anume în acest timp S.xxxxNUMExxxx deplasa cu viteză mai mare de 60 km/h spre semafor, trecînd și pe banda de sens opus pentru a se reîncolona pe banda de mișcare a automobilului său, se poate de conchis, că nu acțiunile pătimatei/chiar și fiind în urma utilizării băuturilor alcoolice/ au dus la impact, ci acțiunile lui S.Vacarciuc. Prin urmare, nu poate fi reținut faptul unui caz fortuit, învinuirea acestuia nu poartă caracter abstract. Or, în cazul în care inculpatul ar fi condus cu viteza regulamentară, impactul și consecințele parvenite puteau fi mult mai neînsemnate decît cele în cauză.

Sușinerile că S.Vacarciuc nu se face vinovat nici pe celelate capete de învinuire, adică pe art.266 și 325 al.(1) Cod penal, de-aseमेंa nu pot fi reținute.

Toți martorii audiți în ședințele de judecată univoc au indicat, că după tamponarea O.Pazinuic, autmobilul condus de S.Vacarciuc a dispărut de la locul accidentului, dînsul nu a coborît, nu a încercat să se informeze care sînt consecințele impactului/ declarațiile martorului V.Midore, V.Cojocar, V.Galoi, A.Siciova, V.Siciova/, fiind depistat cam peste 20-30 min de colaboratorii poliției, care-l căutau la o anumită distanță de la locul accidentului, ducînd conversație despre reparația urgentă a automobilului său /declarațiile martorilor I.Ursu, A.Mihialov, Gh. Carafizi/. Astfel, prin declarațiile martorilor respectivi se confirmă vinovăția lui S.Vacarciuc de părăsirea locului accidentului produs de el.

De-aseमेंi se confirmă fapta de corupere activă. Or, dînsul a oferit bani colaboratorului de poliție I.Ursu, aflat în exercițiul funcției, în vederea nereținerii sale de către acesta. Fapta respectivă se confirmă univoc prin declarațiile lui I.Ursu, carabinierii care-l însoțeau pe colaboratorul poliției - A.Mihialov și Gh. Carafizi.

Faptul, că nu s-a determinat suma concretă care a propus-o inculpatul, că ulterior nu ar fi fost depistați bani la inculpat, nu au relevanță.

Or, reieșind din materialele cauzei, oferta de bani din partea lui S.Vacarciuc a fost reală /a încercat să pună bani în chipiu, pe capota automobilului, în buzunarul persoanei cu funcții de răspundere/, transmiterea nu a avut loc în urma faptului de refuz din partea lui I.Ursu.

Faptul, că la percheziția lui S.Vacarciuc nu au fost depistați bani, nu denotă că nu ar fi avut loc pînă la acestea oferta de bani. Or, după cum rezultă din declarațiile martorilor prezenți la aceste acțiuni ale lui S.Vacarciuc, la apariția echipajului PR, cel din urmă a luat banii de pe capotă, fapt ce nu exclude că acesta putea să se izbăvească de bani pentru a evita anumite consecințe/ținînd cont că inculpatul era exponent al organelor de forță/.Mai mult, banii puteau să rămînă și în automobilul inculpatului, care însă nu a fost supus cercetării.

Nici în cadrul urmăririi penale, nici în ședința de judecată nu au fost stabilite motive, ce ar fi servit lui I.Ursu, A.Mihailov și Gh. Carafizi de a-l calomnia pe inculpat, aceștea anterior nu l-au cunoscut, nu au avut situații de conflict sau de alt gen cu el.

Cu referire la cele menționate mai sus, Colegiul penal deduce, că vinovăția lui S.Vacarciuc pe toate capetele de învinuire și-au găsit confirmare, probele puse la baza sentinței de condamnare fiind pertinente, concludente, utile, în deplină coroborare.Or, nerecunoașterea vinei sale de către inculpat, nu echivalează cu oportunitatea adoptării unei sentințe de achitare, în condițiile cînd pe cauză sînt prezente probele ce indică la vinovăția acestuia pe toate capetele imputate, reținute de instanța de judecată.

Cît privește susținerile părții apărării privitor la faptul că S.Vacarciuc a fost reținut peste termeni în calitate de bănuț, că acestea urmează a fi tratat ca teme pentru încetarea procesului penal, pe motivul nulității probelor care au fost acumulate ulterior, inclusiv din motivul nulității actelor de învinuire formulate, Colegiul penal convine la următoarele .

Așa, odată cu admiterea inițială a situației , cînd cu acceptul apărării s-a purces la cercetarea probelor, partea apărării nu poate invoca motivul de încetare a procesului penal pe motivele invocate.

Or, în condițiile, cînd inițial, cînd apărarea era de părerea că pe cauză sînt prezente un șir de abateri de la normele procedurale, care ar putea afecta procesul penal, care ar avea impact asupra învinuirii formulate, urma ca acestea să le invoce pînă la începerea examinării cauzei în fond, cu cercetarea probelor. Mai mult, partea apărării nici nu a solicitat de a fi puse în discuție actele procedurale de referință.

De rînd cu acestea, partea apărării deducînd oportunitatea încetării procesului penal în privința lui S.Vacarciuc, de fapt eronat a interpretat prevederile legii.

Astfel apelanții consideră , că de către organele de urmărire penală au fost încălcate prevederile art.63 al.(3) CPP, fapt ce în opinia lor duce la nulitatea absolută a actelor procedurale întocmite și efectuate la urmărirea penală după încetarea calității de bănuț a lui S.Vacarciuc, respectiv și a probelor dobîndite după acestea.

Susținînd acestea, partea apărării nu a ținut cont de faptul, că încetarea calității de bănuț/de drept/, în legătură cu expirarea termenilor indicați la alin.2, în cazul acumulării ulterioare a probelor suficiente, nu împiedică punerea persoanei sub învinuire pentru acest fapt, prevederi ce se cuprind în art.63 al.(6) Cod de pr.penală.

În suportul cerințelor sale, apelanții au invocat, prevederile Hotărîrii Curții constituționale nr.26 din 23.11.2010, ce țin de aplicarea prevederilor art.63 al.(6) Cod de pr.penală/Monitorul oficial nr.235-240/27 din 03.12.2010/, potrivit căreia art.63 al.(6) CPP a fost declarat ca fiind neconstituțional. Însă apelanții nu au dat eficiență prevederilor art.3 al.(1) CPP, din conținutul căreia rezultă, că în desfășurarea procesului penal se aplică legea care este în vigoare în timpul urmăririi penale sau a judecării cauzei în instanța de judecată. Prin urmare, acțiunile procesuale asupra cărora a statuat apelanții avînd loc la 14.08.2004, nu pot cădea sub incidența actului legal adoptat la 23.11.2010/ hotărîrea Curții constituționale/.

De rînd cu acestea, autorii apelului nu au dat eficiență prevederilor art.251 al.(4) CPP, potrivit căruia încălcarea oricărei alte prevederi legale, decît cele prevăzute în alin.2, atrage nulitatea actului proceduural, dacă a fost invocată în cursul efectuării acțiunii - cînd partea este prezentă, sau la terminarea urmăririi penale - cînd partea ia cunoștința de materialele dosarului, sau în instanța de judecată- cînd partea a fost absentă la efectuarea acțiunii procedurale, precum și în cazul în care proba este prezentată nemijlocit în instanță. Aceste prevederi din partea apărării nu au fost respectate.

Prin urmare, Colegiul penal convine că cerințele părții apărării și în această parte nu au suport legal.

Pentru motivele respective, urmează ca în satisfacerea cerințelor inculpatului și avocatului Rogut de refuzat.

Cît privește apelul procurorului, Colegiul penal vine la concluzia, că acesta urmează a fi admis, însă nu în măsura deplină, în sensul în care pledează acesta.

Astfel, susținerile procurorului precum că instanța de fond insuficient a individualizat pedeapsa urmează a fi reținute.

Astfel, instanța nu a dat destulă eficiență prevederilor art.7, 75, 61 Cod penal, a aplicat pedeapsă care nu se coraportă la caracterul și gradul de pericol social al celor săvîrșite de către S.Vacarciuc.Tot odată, la determinarea pedepsei definitive au fost omise pedepsele stabilite pentru fiecare infracțiune în parte, astfel nefiind stabilită pedeapsa complimentară.Tot odată, instanța nu a ținut cont de faptul, că inculpatul este exponent al structurilor de stat, iar aplicarea pedepsei de bază, privirea de anumite drepturi pe o perioadă atît de scurtă, nu poate avea efectul scontat, nu va putea contribui la atingerea scopului pus de legea penală. De aceia Colegiul penal vine la concluzia despre oportunitatea admiterii apelului procurorului, casării sentinței în latura pedepsei, prin stabilirea unor noi pedepse în limitele sancțiunilor prevăzute de legile respective, la momentul săvîrșirii infracțiunilor în cauză.

De rînd cu cele reținute de instanța de fond în concluzia privind aplicarea prevederilor art.90 Cod penal în privința lui S.Vacarciuc, instanța de apel va da eficiență prevederilor art.385 al.(4) Cod de pr.penală, care stipulează, că dacă în

cursul urmăririi penale sau judecării cauzei s-au constatat încălcări ale drepturilor inculpatului, instanța examinează posibilitatea reducerii pedepsei inculpatului drept recompensă pentru aceste încălcări.

Astfel, instanța va ține cont, că în cadrul urmăririi penale au fost întocmite unele acte procedurale cu abateri de la prevederile legii/ incomplet a fost întocmită schița de la locul accidentului, s-au evitat efectuarea unor expertize imediat după săvârșirea accidentului, în condițiile rutiere respective, prin ce inculpatul a fost lipsit de posibilitatea de a beneficia de o apărare mai eficientă/.

Din aceste considerente, și ținând cont de faptul, că prin modificările intervenite în Codul penal la 25.05.2009 aplicarea prevederilor art.90 Cod penal, nu este în dependență de repararea prejudiciului/modificări de care inculpatul este în drept să beneficieze/, Colegiul penal consideră că aplicând către inculpat prin hotărârea nouă termeni mai mari de închisoare, cât și pedepse complementare, tot odată reține ca a fi echitabil de a suspenda condiționat pedeapsa de închisoare stabilită, însă pe un termen mai mare.

În acestea instanța ține cont de acele circumstanțe care se indică în rechizitoriu de către procuror - prezența copilului minor în familia inculpatului, căința sinceră în ce privește infracțiunea prevăzută de art.264 al.(3) Cod penal,șine cont de caracteristica pozitivă a inculpatului, că este fără antecedente penale, cât și de acele care au fost menționate mai sus de către instanța de apel.

Potrivit art.61 al. (2) Cod penal pedeapsa are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cât și din partea altor persoane.

În cadrul examinării cauzei în instanța de apel procurorul nu a prezentat date care ar pleda pentru o soluție de izolare a lui S.Vacarciuc de societate, adică în vederea stabilirii pedepsei cu închisoare, real.Iar în condițiile când de la săvârșirea infracțiunii a trecut o perioadă însemnată de timp, pe parcursul acestei perioade S.Vacarciuc nu a săvârșit alte abateri de la lege, stabilirea unei pedepse de închisoare,real, nu ar duce la restabilirea echității, la atingerea scopului pus de pedeapsa penală.

În sensul enunțat mai sus, apelul procurorului va fi admis, sentința în latura pedepsei casată, cu adoptarea unei noi hotărâri, potrivit modului prevăzut pentru prima instanță.

Sentința în latura civilă se va menține intactă, aceasta nefiind atacată de către succesorul de drept al părții vătămate, dar nici de către procuror în latura respectivă.

Conducându-se de art.413-414, 415 al.(1) pct.1 lit.c), 415 al.(1) pct.2 , 417-418 Cod de procedură penală, Colegiul penal,

decide:

Admite apelul procurorului în procuratura mun.Chișinău Vitalie Popa împotriva sentinței nr.1-58/06 din 26.01.2006, pronunțate de către judecătoria Rîșcani mun.Chișinău în cauza penală Vacarciuc xxxxxNUMExxxx, sentință care parțial se casează, cu pronunțarea unei noi hotărâri potrivit ordinii prevăzute pentru prima instanță, după cum urmează:

xxxxNUMExxxx se declară vinovat în baza art.264 al.(3) lit b), 266, 325 al.(1) Cod penal și în baza acestor legi i se aplică pedeapsă:

- pe art.264 al.(3) lit.b) Cod penal- 4/patru/ închisoare, cu privarea drepturilor de a conduce mijloace de transport pe termen de 3/trei/ ani;
- pe art.266 Cod penal- 1/unu/ an 6/șase/ luni închisoare;
- pe art.325 al.(1) Cod penal- 2/doi/ ani închisoare și amendă în mărime de 2000 unități convenționale- 40 000 lei;

În baza art.84 al.(1) cod penal, prin concurs de infracțiuni, cumul parțial al pedepselor stabilite, a-i determina pedeapsă definitivă lui xxxxxNUMExxxx – 5/cinci/ ani închisoare cu amendă de 2000 unități convenționale- 40 000 lei, cu privarea dreptului de a conduce mijloace de transport pe termen de 3/trei/ ani.

În baza art.90 Cod penal, executarea pedepsei sub formă de închisoare pentru S.xxxxxNUMExxxx suspendă condiționat, stabilinu-i-se termen de probă de 2/doi/ ani.

În rest se mențin dispozițiile sentinței adoptate de către instanța de fond.

Apelul comun al avocatului Anatolie Rogut și al inculpatului Vacarciuc Serrghei Ion se respinge ca nefondat.

Decizia este executorie, dar poate fi atacată în ordine de recurs la Curtea Supremă de Justiție în termen de 30 zile de la pronunțare.

Președinte:

Judecători:

Notă: partea dispozitivă a deciziei motivate a fost pronunțată public azi, 04.12.2013, urmînd ca decizia să fie înmînat participanților la proces prezenți în ședința de judecată.